

innehafvaren af densamma erhåller en af hans tillämnade mera sjelfständiga och omfattande verksamhet betingad högre aflöning, än som nu åtnjutes af bemälda bevakningskontrollör, hvilkens aflöningsförmåner, lön 1,800 kronor, tjänstgöringspenningar 600 kronor och ålderstillägg 600 kronor, för öfrigt redan nu icke kunna anses stå i väl afpassadt förhållande till hans under senare tider väsentligt ökade ansvar och arbete. Särskildt har det syntts vara af vigt, att aflöningen sättes tillräckligt hög, för att icke denna magtpåliggande befattning må blifva en öfvergångsplats för yngre tjänstemän, som söka snarast möjligt derifrån vinna befordran. Med afseende å hvad sålunda anförts och med beaktande af de allmänna löneregleringsgrundsatser, för hvilka komitén förut redogjort, har komitén funnit sig böra föreslå, att gränsbevakningschefen tilldelas följande aflöning, nemligen:

Aflöning.	lön	2,800 kr.	
	tjänstgöringspenningar	700 »	3,500 kr.
	ålderstillägg	1,000 »	4,500 kr.

Frågan, huruvida ersättning för gränsbevakningschefens resekostnader bör — likasom nu till bevakningskontrollören — utgå i form af fast anslag eller enligt gällande resereglemente, har äfven utgjort föremål för komiténs öfvervägande. Med afseende å de säregna kommunikationsförhållandena i gränsbygderna samt nödvändigheten för nu ifrågavarande tjänsteman att i stor utsträckning begagna sig af vexlande fortskaffnings sätt, äfven sådana vid hvilka svårighet för resereglementets tillämpning möter, har komitén emellertid trott, att ett bestämdt årligt reseanslag — i hvilken form resekostnadsgodtgörelsen jemväl hittills utgått till de tullförvaltare, hvilka utöfva gränsbevakningsbefäl — borde här, i olikhet mot hvad förhållandet är med kustbevakningscheferne, vara att föredraga. Beloppet af berörda likasom af öfriga likartade anslag lär

få ankomma på pröfning af generaltullstyrelsen, som ock genom särskild instruktion bör meddela närmare föreskrifter rörande gränsbevakningschefens göromål och periodvis återkommande inspektionsresor.

Betjentgraderna vid gränsbevakningen äro enligt komiténs förslag tre, en gränsöfveruppsyningsman, gränsuppsyningsmän och gränsvakter¹⁾.

Betjente vid gränsbevakningen.

För gränsöfveruppsyningsmannen i Haparanda tullkammardistrikt, hvilken är ensam inom sin tjenstegrad, har komitén med hänsyn till ifrågavarande befattnings synnerliga vigt och betydelse samt de svårigheter, som möta att för densamma finna fullt lämplig person, föreslagit enahanda aflöning som för öfveruppsyningsman i högsta lönegrad vid lokalförvaltningen eller

Gränsöfveruppsyningsmannens aflöning.

lön	1,500 kr.	
tjenstgöringspenningar	800 »	2,300 kr.
ålderstillägg	1,000 »	3,300 kr.

Då gränsöfveruppsyningsmannen har att mera oafbrutet vara på resande fot samt hans verksamhet öfvervakas af tullkammaren i Haparanda, lärer honom lämpligen böra tilldelas ett bestämdt årligt anslag till resekostnader.

Af skäl, likartade med de i fråga om gränsöfveruppsyningsmannen anförda, har begynnelseaflöningen för gränsuppsyningsmännen ansetts böra sättas lika med begynnelseaflöningen för uppsyningsmän i högsta lönegraden. Ålderstillägget har med afseende å desse betjentes mycket ringa utsigt till befordran ansetts böra bestämmas till 400 kronor. Aflöningen skulle sålunda utgöra

Gränsuppsyningsmännens aflöning.

lön	1,000 kr.	
tjenstgöringspenningar	600 »	1,600 kr.
ålderstillägg	400 »	2,000 kr.

(Summa 4 gränsuppsyningsmän).

¹⁾ Angående gränsbevakningsbetjentes nuvarande aflöning hänvisas till sid. 31.

Gräns-
vakternes
aflöning.

Enär, såvidt komitén inhemtat, lefnadskostnaderna i gränstrakterna icke äro så vidt skilda, att af sådan orsak gränsvakterne i någon viss trakt böra tilldelas högre aflöning än de öfrige, har komitén ansett ifrågavarande betjente kunna, i olikhet med hvad nu eger rum, sammanföras till en lönegrad. Aflöningen har synts böra blifva lika med den för kustvakterne föreslagna, eller

lön	600	kr.
tjenstgöringspenningar	300	» 900 kr.
ålderstillägg	300	» 1,200 kr.

(Summa 128 gränsvakter).

V. De särskilda utgiftsstaterna och deri uppförda anslagsbelopp.

Beträffande komiténs förslag till *de särskilda utgiftsstaterna*, beräknade att tillämpas med 1904 års ingång, och de anslag, som finnas i desamma upptagna, må anföras följande.

Aflöningsstaten.

Rörande de för tjänstemän och betjente i generaltullstyrelsen äfvensom vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning upptagna särskilda aflöningsbelopp hänvisas till, hvad angående detta ämne i betänkandet förut under särskilda afdelningar anförts.

Personalens
aflöning.

Aflöningsstatens uppställning har blifvit verkställd efter samma grund, som allt sedan år 1879 i detta afseende tillämpats, eller att — utom hvad angår generaltullstyrelsen, hvars personal är specifikt angifven — i staten icke upptagits specifikationer å tjänsterna vid hvarje lokalförvaltning eller dertill hörande kust- eller gränsbevakningsdistrikt utan allenast antalet tjänster inom hvarje tjänste- och lönegrad samt slutsumman af de sammanlagda aflöningsbeloppen inom graden, med angifvande tillika af tjänstgöringsorterna för innehafvarne af de beställningar, hvilka äro bundna vid viss ort, eller i allmänhet föreståndare för sjelfständiga tullförvaltningar och öfrige tjänstemän med mera sjelfständigt chefsuppdrag. För att emellertid visa, huru komitén tänkt sig fördelningen af hela personalen å de särskilda platserna, har vid betänkandet fogats i form af bilaga förslaget till aflöningsstat för lokalförvaltningen samt

Aflönings-
statens upp-
ställning.

kust- och gränsbevakningen, sådant detsamma efter att eventuelt hafva vunnit godkännande och fastställelse skulle af generaltullstyrelsen till vederbörandes efter rättelse meddelas. (Bil. XIII.)

Särskilda an-
slag å aflö-
ningsstaten.

Angående beräkningen af det i generaltullstyrelsens stat uppförda förslagsanslaget till *vikariatsersättning samt arfvoden och flitpenningar åt extra biträden äfvensom till renskrifningskostnad* hänvisas till, hvad komitéen i detta ämne redan anfört vid behandlingen af frågor angående styrelsen¹⁾.

Det särskilda anslag, hvilket, enligt hvad ofvan²⁾ omnämnts, funnits böra å aflöningsstaten uppföras för beredande af *arfvoden åt tullexpeditioners- och gränsstationsföreståndare* och hvilket med hänsyn till möjligheten deraf, att behof af ny tullexpedition eller gränsstation under statsregleringsåret uppstår, lär böra erhålla naturen af förslagsanslag, har efter beräkning af den nu för ändamålet utgående kostnad, 11,600 kronor, och under antagande af de särskilda arfvodenas bibehållande vid nuvarande belopp, upptagits till i jennadt tal 12,000 kronor.

Under lokalförvaltningens aflöningsstat har vidare uppförts ett förslagsanslag till de arfvoden, som skulle få utgå åt ordinarie tjänstemän för *tullbehandling af passagerareeffekter* i städerna Stockholm, Göteborg, Helsingborg, Malmö och Trelleborg. Under antagande att särskilda expeditioner för tullbehandling af dylikt gods, med ordinarie tjänsteinnehafvare såsom föreståndare, skulle finnas anordnade, tre i hvardera af städerna Stockholm och Göteborg, två i Malmö samt en i hvardera af städerna Helsingborg och Trelleborg, har anslaget till dessa arfvoden, hvilka föreslagits att utgå med högst sjuttiofem kronor i månaden, förslagsvis utförts med 9,000 kronor.

Anslaget till *vikariatsersättning, extra biträden m. m.* vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen har alltsedan den tid, då detta anslag tillkom, i staten upptagits såsom bestämdt anslag.

¹⁾ Se sid. 15 och följande.

²⁾ Se sid. 278.

Vid upprepade tillfällen har, enligt hvad komitén inhemtat, denna anordning visat sig otillfredsställande. Å ena sidan har det mött oöfverstigliga svårigheter att vid den tidpunkt, då förslag till reglering af tullverkets stater för året skolat afgifvas, med erforderlig grad af sannolikhet beräkna omfattningen af de utgiftsbehof, för hvilka anslaget är afsedt. Å andra sidan äro dessa behof till största delen af den beskaffenhet, att de ovilkorligen måste tillgodoses, såvida statsverkets säkerhet eller trafikens berättigade anspråk på expedition utan oskäligen tidsutdrägt icke skola eftersättas; och lika litet läser det böra ifrågakomma, att ökad rörelse, af längre eller kortare varaktighet, på en tullplats i brist på anslagna medel icke framkallar den för trafikens vederbörliga betjenande erforderliga ökning i tullverkets arbetskrafter på platsen, som det skulle kunna försvaras, derest den förstärkning under längre eller kortare tid af fast eller rörlig tullbevakning, hvilken erfordras till tryggande af statsverkets säkerhet, finge bero på, huruvida de för ändamålet redan anslagna medel befunnes tillräckliga eller icke. Också har det fastställda anslaget upprepade gånger måst öfverskridas och särskilda framställningar om anslag till fyllande af den uppkomna bristen göras.

Berörda förhållanden gånge generaltullstyrelsen anledning att i sitt förslag till tullverkets stater för år 1900 hemställa om ifrågavarande anslags förändring till förslagsanslag, och detta förslag vann äfven Kongl. Maj:ts gillande men tillvann sig icke Riksdagens bifall. Riksdagen hade dock år 1898 gjort ett principuttalande i frågan, hvilket kunde synas hänvisa på en dylik förändring. Vid beviljande sistnämnda år af begärda medel till fyllnad af uppkommen brist uti ifrågavarande anslag för år 1897 förklarade nemligen Riksdagen sig icke vilja lemna oanmärkt, att anslaget till följd af sin natur icke bort öfverskridas, dervid Riksdagen dock medgaf, att öfverskridandet berott på oförutsedda omständigheter och icke kunnat undvikas.

Komitén, som, med afseende å hvad nyss anförts angående

de utgifter, hvilka skola af ifrågavarande anslag bestridas, anser detsamma böra hafva naturen af förslagsanslag och som icke kan finna, att olägenheterna af den nuvarande anordningen motsvaras af någon verklig fördel i statsregleringshänseende, får såsom ytterligare skäl för den förändring i anslagets natur, komitén ansett sig böra förorda, hänvisa på det förhållande, att vid bifall till komiténs förslag om indragning af ett flertal tjänster, hvilka under senare tider kunnat, såsom obehöfliga, hållas vakanta, möjligheten för generaltullstyrelsen att såsom hittills medelst besparingar å den ordinarie aflöningsstaten delvis täcka de utgifter, för hvilka ifrågavarande anslag är afsedt, kommer att försvinna, hvarjemte bör erinras derom, att uti de senast af Riksdagen godkända staterna för postverket och telegrafverket de anslag, som motsvara det nu ifrågavarande, blifvit upptagna såsom förslagsanslag.

I 1902 års stat är nu ifrågavarande anslag uppfördt med 450,000 kronor och under år 1901, då anslaget var upptaget med enahanda belopp, uppgingo utbetalningarna derifrån till 405,479 kronor 24 öre. Vid bifall till komiténs förslag om uppförande af nya tjänster å tullverkets stat kan visserligen behofvet af extra biträden beräknas komma att nedgå i den mån, som antalet tjänster i nya staten kommer att öfverstiga antalet nu å ordinarie och extra stat uppförda befattningar, och med afseende härå hafva utgifterna under anslaget beräknats kunna minskas med omkring 68,000 kronor. Derjemte skulle den särskilda godtgörelsen för bestyret med tullbehandling af passagerareffekter i vissa större städer samt arfvodena åt gränsstationsföreståndarne, för hvilka båda ändamål under år 1901 utgått tillhopa inemot 17,000 kronor, enligt komiténs förslag icke vidare komma att bestridas från ifrågavarande anslag. Men å andra sidan är att märka, att kostnaderna för vikariatstjenstgöring under semester torde på grund af det ökade antalet ordinarie tjänstemän, utsträckningen af rätten till semester samt höjningen af semesterersättningen komma att stiga med omkring 20,000 kronor

äfvensom att från anslaget skulle komma att utgå de till maximibelopp fixerade utgifterna för beredande af kostnadsfri ledighet åt bevakningsbetjente, som ej äro berättigade till semester, högst 10,000 kronor, samt till flyttningshjelp åt tjänstemän och betjente, högst 2,000 kronor. Komiténs förslag om förhöjd godtgörelse åt extra ordinarie tjänstemän och betjente jemväl vid förordnande under tjensteinnehafvares sjukdom eller annat laga förfall äfvensom vid inkallning i tjenstgöring torde endast med ett eller annat tusental kronor verka förhöjning af utgifterna under ifrågavarande anslag, utöfver hvad förhållandet varit år 1901, enär, enligt hvad upplyst blifvit, en af omständigheterna betingad mera allmän höjning af dagtraktamentet för inkallning redan från och med senare hälften af år 1900 måst af generaltullstyrelsen provisoriskt vidtagas.

Med beaktande af nu angifna omständigheter har komitén ansett, att anslaget, derest det göres till förslagsanslag, lämpligen kan sättas till i afrundadt tal 350,000 kronor.

Ålderstilläggsstaten.

De förändringar i bestämmelserna angående ålderstillägg, som komitén föreslagit, komma i tillämpningen att verka någon höjning af utgifterna å *ålderstilläggsstaten*. Uppenbart är emellertid, att någon exakt beräkning af denna höjning icke kan verkställas. Genom afgang från tjänst samt genom befordringar är nemligen personalstaten underkastad ständiga vexlingar, hvilka inverka på ålderstilläggsstaten.

Höjning af
förslagsan-
slag.

Den enda på något fastare grund hvilande beräkning, som i detta afseende kunnat utföras, är den, huru de af komitén föreslagna bestämmelserna skolat verka, derest de tillämpats med afseende å tullverkets å ordinarie stat för närvarande uppförda personal. Enligt beräkningar, utförda å generaltullstyrelsens kameralbyrå, har utrönts, att, derest ålderstilläggen

för de tjensteinnehafvare, hvilka vid 1902 års ingång voro berättigade till sådant lönetillägg under sagda år, skolat utgå med de af komitén i dess förslag till aflöningsstat föreslagna, i vissa fall förhöjda belopp samt enligt de bestämmelser i öfrigt rörande ålderstillägget, hvilka komitén förordat, detta förhållande — under förutsättning att afskedstagande och dödsfall komme att i samma proportion, som hittills plägat ske, nedsätta den för året beräknade ålderstilläggssumman — skulle så till vida hafva verkat förhöjning i summan af utgående ålderstillägg, att det belopp af 220,000 kronor, hvartill ålderstilläggsstaten alltsedan år 1888 varit upptagen, kommit att öfverskridas med ungefär 30,000 kronor; och enär verkningarna å ålderstilläggsstaten af de till nyinrättande föreslagna tjänsterna icke skulle komma att inträda förr än efter åtskilliga år, har denna stats slutsumma för år 1904 alltså syntts kunna bestämmas till förslagsvis 250,000 kronor.

Öfvergångsaflöningsstaten.

Öfvergångs-
statens ord-
nande.

I likhet med hvad vid omreglering af tullverkets stater tillförene egt rum, torde viss tid böra bestämmas, inom hvilken de, som icke lagligen kunna tillförbindas att inträda å den nya aflöningsstaten, hafva att afgifva yttrande, huruvida de vilja ingå på berörda nya stat eller om de föredraga att, med frånträdande af rätten till sådan öfvergång, bibehållas vid aflöningsförmånerna enligt den äldre staten. Med hänsyn till angelägenheten af att specificerad öfvergångsaflöningsstat, i den mån sådan erfordras, må snarast möjligt komma till stånd, bör berörda tid visserligen icke utsträckas längre än nödigt är; och synes något hinder icke böra möta mot att bestämma utgången af nyss omförmälda tid så, att specificerad öfvergångsaflöningsstat kan hinna fastställas för året näst efter det, med hvilket den nya aflöningsstaten träder i kraft. För sistberörda år åter är sådant uppenbarligen icke möjligt, då de fall, der tjenste-

innehafvare kan vilja kvarstå å den gamla staten, icke på förhand låta sig beräkna. Vid sådant förhållande och då komitén trott sig kunna antaga, att dylikt kvarstående å äldre stat endast undantagsvis skall ifrågakomma, har det syntts komitén, att för det år, då den nya staten först vinner tillämpning, förhållandet lämpligast ordnas, utan anvisande af särskildt anslag, på det sätt, att, jemte det tullverkets senast fastställda öfvergångs aflöningsstat bibehålles utan andra ändringar än de, som betingas af derå uppförde personers vid förslaget upprättande möjligen timade afgang, medgifvande lemnas att till aflöning åt de tjensteinnehafvare, hvilkas innehafvande befattningar antingen bibehållas i den nya organisationen eller derstädes ersättas af befattningar i lägre tjenstegrad, men som komma att kvarstå å den äldre staten, må disponeras aflöningsarna vid ifrågavarande motsvarande befattningar i den nya staten, samt att i den mån sistnämnda aflönningar icke för ändamålet förslå, erforderliga fyllnadsbelopp må få af tullmedlen utgå.

- Beträffande åter de tjänster, hvilka skulle komma att i den nya organisationen motsvaras af tjänster af högre grad, torde i sammanhang med statens reglerande icke något särskildt föranstaltande erfordras, då innehafvare af ifrågavarande befattningar, i den mån de icke förses med konstitutorial å motsvarande högre tjänster i den nya staten, lära kunna förflyttas till annan tjänst i innehafvande grad.

Indragningsstaten.

Under rubriken öfvergångs aflöningsstaten här ofvan har angifvits, huru komitén tänkt sig aflöningsförhållandena i allmänhet ordnade vid öfvergången till den nya staten, men i fråga om sådana till indragning föreslagna tjänster å nuvarande aflöningsstat, hvilka icke komma att ersättas af några motsvarande befattningar i den nya staten och icke i afbidan på nu förestående reglering hållas vakanta samt hvilkas innehafvare befinnas icke

Indragningsstatens ordnande.

kunna till annan tjenstgöring inom verket förflyttas, torde erfordras uppförande tills vidare å indragningsstaten af anslagsbelopp, motsvarande den del af de nuvarande tjensteinnehafvarnes aflöning, som — med tillämpning af förut i afseende å tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning följda löneregleringsgrundsatser — bör tillkomma tjensteinnehafvare, för hvilka plats i den nya organisationen ej varder beredd, eller lönen. Enligt hvad komitéen funnit, torde det kunna antagas, att det belopp, hvarmed af nyssberörda anledning indragningsstaten kan behöfva ökas, kommer att uppgå till sammanlagdt 5,500 kronor, motsvarande lönen vid tre tjenstbefattningar å nuvarande aflöningsstat. Då emellertid möjligheten icke är utesluten, att antalet tjensteinnehafvare, som måste till indragningsstat öfverflyttas, kan blifva antingen i någon mån större eller mindre, än hvad sålunda antagits, synes äfven i afseende å nu förevarande stat lämpligen böra iakttagas, att för det år, då den nya staten först vinner tillämpning, något nytt anslag icke anvisas utan i stället, jemte det senast fastställda indragningsstat bibehålles utan andra ändringar än de, som betingas af derå uppförde personers vid förslagets upprättande möjligen timade afgang, medgifvande lemnas att till aflöning åt tjensteinnehafvare, som nyss omförmälts, af tullmedlen disponera så stort belopp, som motsvarar deras sammanlagda löner enligt nu gällande aflöningsstat.

Pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente.

Enär de förändringar i tullverkets personalstat, som innefattas i komiténs förslag, icke för den närmaste tiden lära nämnvärdt inverka på sammanlagda beloppet af de till tjenstemän och betjente utgående pensioner, har komitéen upptagit det för ifrågavarande utgiftsbehof afsedda förslagsanslag — hvilket i nu gällande stat är utfördt med 227,000 kronor — till i rundt

tal det belopp, hvartill utgifterna under detta anslag de senaste fem åren i medeltal uppgått, eller 300,000 kronor.

Pensionsstaterna för affidne tjänstemäns och betjentes efterlemnade enkor och barn.

Beträffande pensionsstaterna för affidne tjänstemäns och betjentes efterlemnade enkor och barn — hvilka för närvarande omfatta dels ett förslagsanslag å 31,800 kronor för bestridande af den genom nådiga reglementet den 16 februari 1833 stadgade pensionering, dels ock ett bestämdt anslag å 10,000 kronor såsom bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning — har komitén icke funnit skäl föreslå annan förändring, än att berörda förslagsanslag nedsättes till 25,000 kronor, enär utgifterna under detta anslag de sista åren utgått med ungefärligen endast detta senare belopp.

Nedsättning
af förslags-
anslag.

Omkostnadsstaten.

Beträffande benämningen å de särskilda anslag, som upptagas å *omkostnadsstaten*, innefattar komiténs förslag åtskilliga afvikelser från nu gällande stat; och torde en redogörelse för hvad komitén i detta hänseende föreslagit böra lemnas, innan komitén yttrar sig angående sjelfva anslagsbeloppen.

Anslagens
benämning.

Af det å tullverkets nuvarande omkostnadsstat uppförda förslagsanslag till arfvoden utgår, bland annat, *godtgörelse åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål*, hvilken godtgörelse i »förteckning öfver särskilda arfvoden» — senast i sammanhang med förslaget till 1876 års omkostnadsstat förelagd Riksdagen — upptages på följande sätt:

Godtgörelse
för afgörande
af tullmål.

»Rådhusrättens afdelning för tullmål i Stockholm:

1 ordförande	600 kronor	
2 ledamöter à 375 kronor	750 »	
1 notarie	750 »	2,100 kronor.

Öfriga Rådhusrätterna för afgörande af tullmål, enligt Kongl. brefven den 15 februari 1841 och den 6 april 1858, tillsammans förslagsvis upptagna 1,900 kronor».

Grunden, efter hvilken godtgörelsen enligt berörda två nådiga bref utgår till rådstufvurätterna i andra städer än Stockholm, är den, att ett belopp af femton kronor uppbäres för hvarje slutligen afgjort tullmål utöfver det antal af sex sådana mål, som årligen bör af hvarje rådstufvurätt kostnadsfritt för tullverket handläggas och afdömas.

Vidkommande staden Stockholm är genom nådigt bref den 7 maj 1831 stadgadt, att trenne af dervarande rådstufvurätts ledamöter skola utgöra en särskild afdelning af rådstufvurätten för upptagande af de frågor, hvilka förut tillhört sjö-tullrätten derstädes, samt att af desse ledamöter en skall erhålla ständigt nådigt förordnande att vara ordförande, under det att de två öfrige må kunna omvexla magistratsledamöterna emellan; varande den notarie, hvilken jemlikt berörda nådiga bref skall vid rådstufvurättens ifrågavarande afdelning tienstgöra, anstald medelst af rådstufvurätten meddeladt förordnande, gällande tills vidare.

Den särskilda anordning i förevarande hänseende, som sålunda för längre tid sedan vidtogs med afseende å Stockholm, hade, enligt hvad 1831 års omförmälda nådiga bref utvisar, föranledts af svårighet att derstädes eljest, i anseende till mängden af mål rörande öfverträdelser af tullförfattningarna, få dessa mål med behörig skyndsamhet afgjorda; och då i senare tider — år 1870 — Riksdagen hemställt, huruvida icke ersättningen för tullmåls behandling vid Stockholms rådstufvurätt skulle kunna beräknas efter enahanda grunder, som i afseende å öfriga rikets städer vore i fråga om sådan ersättning gällande, var det åter, enligt hvad nådiga brefvet den 11 november 1870 utvisar, antalet af tullmålen i Stockholm, som föranledde, att vid den gamla ordningen fick förblifva. Kongl. Maj:t förordnade nemligen, att tills vidare, och intill dess

tullmålens antal i Stockholm än ytterligare i väsentlig mån nedgått, ofvanberörda föreskrifter fortfarande skulle lända till efter rättelse. Målens antal hade, enligt rådstufvurättens då lemnade uppgift, under femårsperioden 1865—1869 utgjort i medeltal 72 per år.

Sedan emellertid antalet tullmål i Stockholm numera nedgått så, att de under tioårsperioden 1891—1900, i medeltal beräknadt, endast utgjort 18 om året, har det syns komitéen, att den för Stockholm i förevarande afseende gällande undantagsställning borde kunna utan olägenhet upphävas samt der till behandling förekommande öfverträdelser af tullförfattningarna upptagas vare sig vid någon viss af rådstufvurättens allmänna afdelningar eller i den ordning, hvori brottmål i allmänhet derstädes handläggas, i följd hvaraf ersättningen för tullmåls behandling i Stockholm skulle komma att utgå efter enahanda grund som i rikets öfriga städer. Den årliga besparing, som derigenom skulle beredas tullverket, har beräknats till omkring 1,500 kronor.

Derest, i enlighet med hvad sålunda ansetts lämpligt, det särskilda arfvodet till rådstufvurätten i Stockholm kommer att bortfalla, synes någon anledning icke längre förefinnas att uti förteckningen å de med bestämda belopp utgående öfriga arvoden upptaga den efter målens antal vexlande godtgörelsen åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål, utan har komitéen funnit sig böra föreslå, att denna godtgörelse i stället må utgå från ett särskildt, å omkostnadsstaten för ändamålet uppfördt förslagsanslag.

I nu gällande omkostnadsstat är upptaget ett förslagsanslag »Till utbetalande af aftjenad begravningshjälp och begravningsgratialer, enligt Kongl. brefvet den 14 maj 1831».

Deri afsedda *begravningshjälp* leder sitt ursprung från 1723 års nådårsförordning, hvarigenom påbjöds innehållande af embets- eller tjenstemans aflöning under första halfåret efter

Begravnings-
hjälp och
begravnings-
gratial.

utnämning samt, om han förut innehaft statstjenst med lägre aflöning, af skilnaden under ett halft år emellan den gamla och den nya aflöningen. Detta afdrag å lönen benämndes nådårs- eller begrafningshjelpsbesparing och skulle, derest embets- eller tjenstemannen aflede i tjensten eller sedan han derifrån afgått med pension, såsom begrafningshjelp utbetalas till hans sterbhus.

Genom nämnda 1831 års nådiga bref föreskrefs, att för de vid ingången af december månad 1831 å tullverkets stat redan anstälde embets- och tjenstemän samt betjente, hvilka enligt dittills gällande författningar på tillträdd lön och pension då aftjenat eller börjat att aftjena begrafningshjelp, denna skulle vid deras frånfälle godtgöras deras sterbhus, samt att efter bevakningsvaktmästare, jaktbåtsmän och roddarekarlar, som å sina sysslor fått konstitutorial före december månads ingång 1831, begrafningshjelp, svarande mot sex månaders lön, skulle, oaktadt den ej blifvit intjenad, vid desse betjentes frånfälle till deras sterbhus på dittills vanligt sätt anordnas, hvaremot all rättighet till begrafningshjelps åtnjutande efter den, hvilken efter berörda tidpunkt utnämndes, befordrades eller transporterades till embete eller tjenst inom tullverket, skulle försvinna.

Begravningsgratial, svarande mot lönen för två månader, skulle deremot enligt samma nådiga bref utbetalas till sterbhusen efter bevakningsvaktmästare, jaktbåtsmän och roddarekarlar.

Derest tullbetjeningens vilkor förbättras, på sätt komitén föreslår, såväl i afseende å den kontanta aflöningen som genom tilldelande af uniformsbeklädnad samt beredande af läkarevård och medikamenter på tullverkets bekostnad i fall af sjukdom, synes det komitén icke innebära någon obillighet, om den för tullverket säregna undantagsförmånen af begravningsgratial blefve afskaffad.

I sammanhang dermed, att komitén sålunda ansett sig böra föreslå upphäfvande af ifrågavarande för vissa betjent-

grupper medgifna allmänna förmån, har det emellertid synts komitén vara önskvärdt, att tillfälle bereddes att för det speciella fall, då tjänsteman eller betjent affider i följd af olyckshändelse under tjensteutöfning, tilldela dödsboet hjälp till begravningskostnaderna, i likhet med hvad vid statens jernvägar samt vid post- och telegrafverken eger rum. Komitén har derföre i sitt förslag till aflöningsreglemente upptagit den bestämmelse, att, i händelse tjänsteman eller betjent, vare sig ordinarie eller sådan extra ordinarie, som är mot årligt arfvode anställd, affider i följd af olyckshändelse, timad under tjensteutöfning, ett belopp, motsvarande den aflidnes aflöning eller arfvode för en månad, må såsom begravningshjälp tilldelas hans dödsbo.

Enär det synts komitén lämpligast, att sådan begravningshjälp ej mindre än den, hvilken kan ifrågakomma efter nuvarande ordinarie betjent, som icke öfvergår till den nya aflöningsstaten, får utgå från samma anslag, hvarifrån läkarevård och medikamenter skola bestridas, har komitén funnit sig böra föreslå, att det nuvarande anslaget till begravningshjälp och begravningsgratialer må från omkostnadsstaten afföras.

Vissa andra förändringar med afseende å anslagen å omkostnadsstaten hafva betingats af, hvad komitén i annat sammanhang föreslagit, och har sålunda komiténs förslag till omkostnadsstat ytterligare i följande afseenden kommit att förete afvikelser från senast fastställda omkostnadsstat.

Öfriga anslag
å omkostnadsstaten.

Förslagsanslagen till »Ved, ljus och lyktors underhåll» och till »Skrifmaterialier samt boktrycknings- och bokbindningskostnader» hafva sammanförts till ett förslagsanslag till *Expenser*, från hvilket jemväl skulle utgå kostnaden för tjenstelokalers rengöring och städning.

Såsom nya anslagstitlar hafva uppförts dels af ofvan angifven anledning *Godtgörelse åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål*, dels ock för öfrigt följande: *Underhåll och drift af tullverkets ångare, Läkarevård och medikamenter samt begravnings-*

hjälp, Tullbetjentes beklädning och beväring samt slutligen *Anslag till yngre tulltjenstemäns utbildning i tulltjensten*, af hvilka anslag det sistnämnda upptagits såsom bestämdt anslag men de öfriga måst enligt sakens natur såsom förslagsanslag uppföras.

Återstående i förslaget till omkostnadsstat upptagna anslag hafva sin motsvarighet i nu gällande stat, dervid emellertid »Anslaget till arfvoden» ansetts böra benämnas »Anslaget till vissa arfvoden enligt särskild förteckning», och har sådan förteckning bilagts förslaget till stater.

Anslagens
belopp.

Beträffande beräkningen af de särskilda anslagsbeloppen må anföras följande.

Anslaget till
arfvoden.

Hvad först angår anslaget till *vissa arfvoden enligt särskild förteckning* har, såsom ofvan omförmäلتs, från detta anslag uteslutits godtgörelsen åt rådstufvurätterna för handläggning af tullmål, hvarjemte, då utgifterna för läkarevård skulle komma att bestridas från ett nyuppfördt anslag å omkostnadsstaten, de särskilda nuvarande arfvodena, sammanlagdt 1,400 kronor, till läkare å fyra olika platser likaledes icke vidare i arfvodesanslaget inbegripits.

Till ordföranden i gränstullrätten i Norrbottens län utgår från ifrågavarande anslag ett arfvodesbelopp af 750 kronor för år räknadt. Rörande tillkomsten af detta arfvode har inhemtats, att, sedan generaltullstyrelsen vid afgifvande af förslag till tullverkets stater för år 1849 hemställt om den förändring i gränstullrätternas organisation, att ordföranden, hvars befattning dittills utöfvats af vederbörande tullförvaltare eller tullinspektör, skulle vara lagfaren och att det måtte få ankomma på vederbörande hofrätt att uppå ansökning dertill förordna domhafvanden i orten eller annan behörig person, Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 13 februari 1849, jemte det generaltullstyrelsens berörda hemställan bifölls, bestämde arfvodet för ordföranden i gränstullrätten i ofvannämnda län till 333 riksdaler 16 skillingar banko. Enligt nådigt bref den 9 mars

1855 höjdes dock arfvodet till sitt nuvarande belopp, med hvilket detsamma derefter oförändradt upptagits i den särskilda arfvodesförteckningen vid omkostnadsstaten, jemväl sedan Riksdagen började taga del i regleringen af tullverkets utgiftsstater. Fråga om ytterligare höjning af detta arfvode har emellertid varit väckt, i det att ordföranden i gränstullrätten i en under år 1896 till Kongl. Maj:t ingifven underdånig ansökning anhållit, att arfvodet måtte höjas till 1,500 kronor med tillägg derjemte af lämpligt belopp till bestridande af kostnaden för skrifmaterialier och andra dermed jemförliga utgifter. Till stöd för berörda ansökning framhölls dels den ökning, antalet vid gränstullrätten handlagda mål undergått, dels de i Norrbottens län mer än annorstädes ökade lefnadskostnaderna, dels ock det förhållande, att med ifrågavarande arfvode, hvarmed några s. k. expensmedel icke vore förenade, skulle bekostas jemväl alla i tjensten förekommande resor.

I sammanhang med sitt i underdånig skrifvelse den 10 november 1896 afgifna förslag till reglering af tullverkets stater för år 1898 afgaf generaltullstyrelsen i följd af nådig remiss utlåtande öfver nyssberörda ansökning; och hemställde dervid styrelsen, att ifrågavarande arfvode måtte få från och med år 1898 utgå med ett till 1,200 kronor förhöjdt belopp utan särskildt tillägg för några med befattningen förenade utgifter. Såsom skäl för arfvodets höjning åberopade generaltullstyrelsen den högst betydliga ökning af de med ordförandebefattningen förenade göromål, som under senare tider inträdt och i följd hvaraf arfvodet knappast kunde anses såsom skälig ersättning för sagda göromål. Kongl. Maj:t fann emellertid berörda underdåniga ansökning icke föranleda till vidare åtgärd.

Af en på annat ställe i detta betänkande¹⁾ lemnad uppgift om antalet af de vid gränstullrätten i Norrbottens län under tiden från och med år 1891 handlagda mål framgår, att de med ordförandebefattningen derstädes förenade göromål snarare

¹⁾ Se sid. 90.

ökats än minskats sedan den tid, då generaltullstyrelsen sålunda hemställde om höjning af det till ordföranden utgående arfvode; och då jemväl komitén finner, att detta arfvode icke utgör skälig ersättning för de ordföranden åliggande göromål, har komitén ansett sig böra upptaga detsamma till det af generaltullstyrelsen föreslagna förhöjda belopp, 1,200 kronor för år räknadt.

Visserligen har, enligt hvad komitén inhemtat, till Kongl. Maj:t ingifvits underdånig ansökning om inrättande af egen jurisdiktion med rådstufvurätt och magistrat för staden Haparanda, i sammanhang hvarmed hemstälts om gränstullrättens indragning; men då denna fråga ännu icke lärt hafva varit föremål för nådig pröfning, har densamma icke kunnat på komiténs förslag i förevarande ämne inverka.

De särskilda arfvodena till skollärare i Dalarö, Landsort, Hufvudskär, Sandhamn och Furusund samt till prest i Sandhamn äro upptagna med samma belopp, som till desse, i de flesta fall sedan längre tid tillbaka, utgått af tullverkets medel dels enligt den vid omkostnadsstaten fogade arfvodesförteckning, dels ock enligt medgifvanden i särskilda nådiga bref.

Tjenstgöring i Sandhamn såsom predikant för dervarande tull- och lotspersonal har ansetts icke kunna utan särskild ersättning åläggas vederbörande presterskap, och på denna grund har sedan lång tid tillbaka från tull- och lotsverken för dylik tjenstgöring utbetalts ersättning, hvilken enligt nådigt bref den 15 mars 1861 på framställning af vederbörande domkapitel bestämts att utgå med 250 kronor årligen af tullmedel och lika belopp af lotsmedel. Tjenstgöringen bestrides af komministern i Djurö.

I arfvodesförteckningen finnes för Dalarö uppfördt ett arfvode till skollärares aflöning af 100 kronor, hvaraf dock 20 kronor utgått till läraren vid den i Landsort för dervarande lots- och tullpersonals barn afsedda mindre folkskola. Genom nådigt bref den 6 oktober 1865 har emellertid medgifvits, att denne senare, som från lotsverket aflönades med 150 kronor,

finge åtnjuta en lönetillökning af 50 kronor årligen af tullverkets medel, hvilket lönetillskott sedan dess enligt berörda nådiga bref åt honom särskildt utanordnats.

Komitén har ansett dessa arfvoden böra upptagas till de belopp, med hvilka de alltså nu utgå.

Till skollärares aflöning i Sandhamn har allt sedan år 1857 varit uppfördt ett anslag af 100 kronor. För beredande af tillfälle för tullpersonalens i Hufvudskär och Furusund barn att åtnjuta undervisning i skolor, som å dessa ställen för lotsverkets personal blifvit inrättade, hafva genom särskilda nådiga bref den 24 juli 1867 och den 7 oktober 1887 af tullmedel anvisats för hvardera platsen 100 kronor, som årligen utgått anordningsvis.

Med oförändrade belopp hafva uppförts ej mindre dessa arfvoden än äfven de två återstående nu från ifrågavarande anslag utgående arfvodena till ordförande i gränstullrätterna inom Jemtlands län å 750 kronor och till tolk för finska språket vid gränstullrätten i Norrbottens län å 150 kronor; och skulle sålunda komma att från detta anslag utgå följande arfvodesbelopp, nemligen:

till särskild ordförande i gränstullrätterna inom		
Jemtlands län	kronor	750 —
» särskild ordförande i gränstullrätten inom		
Norrbottens län	»	1,200: —
» tolk för finska språket vid gränstullrätten		
inom Norrbottens län	»	150: —
» skollärare i Dalarö	»	80: —
» » i Landsort	»	70: —
» » i Hufvudskär	»	100: —
» prest i Sandhamn	»	250: —
» skollärare i Sandhamn	»	100: —
» » i Furusund	»	100: —
	<hr/>	
	Summa kronor	2,800: —

Då samtliga dessa arfvoden utgå med bestämda belopp, har ifrågavarande anslag såsom fast anslag i staten upptagits till 2,800 kronor.

Anslaget till godtgörelse åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål.

Förslagsanslaget till *godtgörelse åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål* har, under förutsättning af bifall till hvad komitén föreslagit i fråga om förändring af beräkningsgrunden för dylik godtgörelses utgående till Stockholms rådstufvurätt, kunnat sättas så lågt som till 2,500 kronor.

Anslaget till rese- och traktamentskostnader.

Den af komitén föreslagna utsträckning af tullfiskalernas tjensteverksamhet likasom ock anordnande i öfverensstämmelse med komiténs förslag af chefskapet öfver kustbevakningen samt af särskild kontroll öfver inkommande varors likformiga packhusbehandling vid olika tullförvaltningar skulle väl verka någon ökning af utgifterna under förslagsanslaget till *rese- och traktamentskostnader*, men enligt verkställd beräkning synes häraf icke betingas någon höjning af anslagssumman utöfver dess nuvarande belopp 20,000 kronor, ity att de från detta anslag bestridda utgifter under de senare åren icke plägat öfverstiga 15,000 kronor.

Anslaget till underhåll och drift af tullverkets ångare.

Af de omkostnader, hvilka skulle komma att bestridas af förslagsanslaget till *underhåll och drift af tullverkets ångare*, faller större delen på den till nyanskaffning föreslagna, för Stockholms skärgård afsedda bevakningsångaren. Årliga driftkostnaden för denna ångare, aflöning till maskinpersonalen inbegripen, har, såsom ofvan nämnts, af den vid frågans behandling inom komitén tillkallade sakkunnige person beräknats till omkring 16,800 kronor, derest ångaren skall hafva en hastighet af 12 knop, och 12,300 kronor i händelse af 10 knops hastighet. Motsvarande kostnader för bevakningsångaren inom Harperanda tullkammaredistrikt blifva emellertid betydligt lägre i följd af denna ångares mindre dimensioner och den kortare del af året, hvarunder densamma är i verksamhet, samt på

grund deraf, att i dessa trakter billigare bränsle än kol (affallsved) står till buds. Att döma af erfarenheten från den tid, denna ångare redan varit i verksamhet, torde kunna antagas, att årliga driftkostnaden för densamma icke kommer att öfverstiga 6,000 kronor; och har vid sådant förhållande ifrågavarande anslag ansetts kunna i jemnadt tal sättas till 22,000 kronor.

För bedömande af storleken af förslagsanslaget till *expenser* lär erfordrerlig ledning kunna erhållas af följande uppgifter. Anslaget till
expenser.

Sammanlagda beloppet af de utgifter, hvilka hittills bestridts medelst anslagen till ved, ljus och lyktors underhåll och till skrifmaterialier samt boktrycknings- och bokbindningskostnader, uppgick år 1901 till i rundt tal..... kr. 56,800: —

Nämnda år utgick från anslaget till diverse utgifter till bekostande af renhållning af tulllokaler i Stockholm, Göteborg och Malmö tillhoppa omkring ..... » 3,700: —

År 1900 — det sista, för hvilket uppgifter föreligga — hafva tullkamrarnas föreståndare af egna medel fått bekosta utgifter af beskaffenhet att, enligt hvad förut¹⁾ nämnts, böra utgå från ifrågavarande anslag med i jemnt krontal ..... » 8,547: —

Sistnämnda år hafva vissa städer bekostat utgifter för uppvärmning, renhållning och belysning af tulllokaler med sammanlagdt ..... » 641: —

Summa kr. 69,688: —

Med ledning af dessa siffror har komitén funnit sig böra föreslå, att anslagsbeloppet i jemnadt tal utföres med 70,000 kronor.

Enligt § 12 af komiténs förslag till aflöningsreglemente skulle samtliga ordinarie betjente vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning beredas förmånen att på

Anslaget till
läkarevård
och medi-
kament
samt begraf-
ningshjelp.

¹⁾ Se sid. 221 och följande.

tullverkets bekostnad erhålla läkarevård jemte medikamenter; och skulle, enligt hvad ofvan omförmälts, från det för ifrågasvarande ändamål afsedda, å omkostnadsstaten uppförda förslagsanslag jemväl utgå begrafningshjelp, då tjänsteman eller betjent affider i följd af olyckshändelse under tjänsteutföring. För beräkning af anslaget till *läkarevård och medikamenter samt begrafningshjelp* har komitén utgått derifrån, att de för närvarande å omkostnadsstaten uppförda arfvodena till läkare för tullverkets lägre vaktbetjening i Stockholm, Göteborg och Malmö samt för tullpersonalen i Dalarö uppgå tillhopa till 1,400 kronor, äfvensom att kostnaderna för medikamenter åt sjuke betjente på tullverkets i Stockholm ordinarie stat, enligt hvad upplyst blifvit, i allmänhet vexlat mellan 200 och 250 kronor årligen. Efter den beräkning, att kostnaden för läkarevård och medikamenter skulle komma att stiga i samma proportion som antalet betjente, hvilka skulle komma i åtnjutande af dessa förmåner, blefve ökad, har komitén, med någon höjning dessutom af beloppet för beredande af möjlighet att från anslaget utbetala begrafningshjelp, utfört detsamma med 7,000 kronor.

Anslaget till gratifikation-
tioner åt krono- och lots- samt kanalbetjente.

Enär det sedan längre tid tillbaka med ett belopp af 750 kronor i staten upptagna bestämda anslaget till *gratifikation-er åt krono- och lots- samt kanalbetjente, som utmärka sig genom nitisk tillsyn och kontroll mot öfverträdelse af tullförfattningarna*, enligt hvad upplyst blifvit under en följd af år visat sig alldeles otillräckligt, har komitén, för beredande af tillfälle att medelst skälig godtgörelse uppmuntra ifrågasvarande, utom tullverket stående personer att i önskvärd omfattning biträda vid öfvervakande af tullförfattningarnas efterlefnad, funnit sig böra föreslå, att detta anslag höjes till 1,500 kronor.

Anslaget till jakt- och båt-
lega samt hästlega och resekost-
nader.

Fastställandet af de anslagsbelopp, som från det å omkostnadsstaten uppförda bestämda anslaget till *jakt- och båtlega samt hästlega och resekostnader* skola utgå till visse tjänstemän

och betjente vid tullverket, bör, liksom nu är fallet, ankomma på generaltullstyrelsen.

I åtskilliga till komitén öfverlemnade framställningar har höjning af särskilda från detta anslag utgående belopp blifvit ifrågasatt, och denna omständighet jemte det förhållande, att anslaget är af bestämdt anslags natur, har föranledt omfattande undersökningar angående det belopp, hvartill detsamma skäligen kunde böra sättas. Komitén har sålunda införskaffat uppgifter dels angående storlek, inköpspris och underhållskostnad m. m. för jakter och båtar, erforderliga för kustbevakningstjenstgöringen i de särskilda kusttrakterna, dels ock angående inköpspris och underhållskostnad för häst i de olika trakter, der beriden gräns- eller kustbevakningspersonal är anställd; och hafva uppgifterna i förstnämnda ämne underkastats granskning och bearbetning af derom anmodad sakkunnig person.

Med ledning af hvad sålunda inhemtats, har komitén, under beaktande derjemte af de på frågan inverkannde förändringar, som med afseende å personalen föreslagits, funnit ifrågavarande anslag, hvilket nu är i staten utfördt med 100,000 kronor, tarfva höjning till 120,000 kronor.

Då kostnaderna för de af komitén förordade åtgärder till underlättande af tullpersonalens utbildning i och för tjensten (utdelande af stipendier och anordnande af föreläsningskurser) ansetts icke böra öfverstiga 10,000 kronor, har *anslaget till yngre tulltjenstemäns utbildning i tulltjensten* utförts såsom bestämdt anslag med nämnda summa.

Anslaget till yngre tulltjenstemäns utbildning i tulltjensten.

Den uniformsbeklädnad, som enligt komiténs förslag skulle beståa ordinarie bevakningsbetjente med undantag af öfveruppsyningsmännen, har antagits komma att utgöras af kavaj, byxor och väst samt kappa och mössa. För de särskilda tullförvaltningarna har dessutom förutsatts komma att anskaffas dels erforderligt antal pelsar att användas af betjente vid viss

Anslaget till tullbetjentes beklädnad och beväring.

tjenstgöring, dels ock s. k. visitationsdrägter, afsedda att till uniformens skyddande begagnas såsom ytterdrägter vid visitationsförrättningar i kol- och maskinrum.

Beräkningen af utgifterna för uniformeringen är verkställd med ledning af inhemtade uppgifter angående inköpspris och arbetskostnad samt under antagande, att i fråga om slitningstid för de särskilda persedlarna skulle komma att gälla ungefär enahanda föreskrifter, som i detta hänseende tillämpas inom postverket. Med beaktande derjemte att från anslaget skulle utgå kostnaderna för anskaffande af vapen, derest generaltullstyrelsen funne någon del af den rörliga bevakningspersonalen på grund af särskilda omständigheter tarfva beväpning, har anslaget, som måste blifva af förslagsanslags natur, ansetts böra upptagas till 100,000 kronor.

Anslaget till
diverse ut-
gifter.

Sådana utgifter, som, enligt hvad komitén afsett, fortfarande skulle bestridas från förslagsanslaget till *diverse utgifter*, hafva under år 1901 belöpt sig till i jemnt tusental 31,000 kronor; och har fördenskull anslagets belopp med någon jemkning för afrundande af staternas slutsumma upptagits till 31,020 kronor.

Öfriga
anslag å
omkostnads-
staten.

Beträffande öfriga, här ofvan ej särskildt nämnda anslag å omkostnadsstaten, nemligen förslagsanslagen till *tullhusbyggnader och reparationer samt hushyra och tomtören*, till *postporto* och till *skeppsmättningskostnad* äfvensom det bestämda anslaget till *hemliga utgifter*, har komitén funnit någon annan ändring icke böra vidtagas, än att anslagen till tullhusbyggnader m. m. samt till postporto, med hänsyn till de senaste årens utgifter under dessa anslag, jemkas sålunda, att det förra nedsättes från 20,000 till 15,000 kronor och det senare höjes från 10,000 till 15,000 kronor.

Omkostnadsstatens slutsumma skulle sålunda uppgå till 452,820 kronor, deraf 309,520 kronor förslagsanslag.

Sammanfattas de förändringar i omkostnadsstaten, hvilka af komitéen blifvit föreslagna, så visa de följande resultat:

Sammanfattning af de föreslagna förändringarna i omkostnadsstaten.

	1903 års stat.	Komiténs förslag till stat.	Ökning.	Minskning.
Anslag till vissa arfvoden enligt särskild förteckning (förslagsanslag i 1903 års stat, men bestämdt anslag i komiténs förslag till stat)	7,500	2,800	—	4,700
» » godtgörelse åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål, <i>förslagsanslag</i>	—	2,500	2,500	—
» » rese- och traktamentskostnader, <i>förslagsanslag</i>	20,000	20,000	—	—
» » tullhusbyggnader och reparationer samt hushyror och tomtören, <i>förslagsanslag</i>	20,000	15,000	—	5,000
» » underhåll och drift af tullverkets ångare, <i>förslagsanslag</i>	—	22,000	22,000	—
» » ved, ljus och lyktors underhåll, <i>förslagsanslag</i>	15,000	—	—	15,000
» » skrifmaterialier samt boktrycknings- och bokbindningskostnader, <i>förslagsanslag</i>	20,000	—	—	20,000
» » expenser, <i>förslagsanslag</i>	—	70,000	70,000	—
» » postporto, <i>förslagsanslag</i>	10,000	15,000	5,000	—
» » utbetalande af aftjenad begrafningshjälp och begrafningsgratialer enligt Kongl. Brevet den 14 maj 1831, <i>förslagsanslag</i>	3,000	—	—	3,000
» » läkarevård och medikamenter samt begrafningshjälp, <i>förslagsanslag</i>	—	7,000	7,000	—
» » skeppsmätningens kostnad, <i>förslagsanslag</i>	27,000	27,000	—	—
» » gratifikationer åt krono- och lots- samt kanalbetjente, som utmärka sig genom nitisk tillsyn och kontroll mot öfverträdelse af tullförfattningarna	750	1,500	750	—
Transport	123,250	182,800	107,250	47,700

	1903 års stat.	Komi- téns för- slag till stat.	Ökning.	Minsk- ning.
Transport	123,250	182,800	107,250	47,700
Anslag till jakt- och båtlega samt hästlega och resekostnader	100,000	120,000	20,000	—
» » yngre tulltjenstemäns utbildning i tulltjensten.....	—	10,000	10,000	—
» » tullbetjentes beklädnad och beväring, <i>förslagsanslag</i>	—	100,000	100,000	—
» » hemliga utgifter	9,000	9,000	—	—
» » diverse utgifter, <i>förslagsanslag</i>	33,350	31,020	—	2,330
Summa kronor	265,600	452,820	237,250	50,030
Skilnaden mellan tillökningen			kr.	237,250
och minskningen			»	50,030
utgör			kr.	187,220
hvilket belopp, sammanlagdt med slutsumman af omkostnadsstaten enligt 1903 års stat			»	265,600
gifver slutsumman af omkostnadsstaten enligt komiténs förslag till stat			kr.	452,820

Afkortningar.

Anslag till
restitutioner
och öfriga
afkortningar.

I underdånig skrifvelse den 10 november 1885 angående regleringen af tullverkets stater för år 1887 framhöll general-tullstyrelsen såsom en oegentlighet, att i tullverkets räkenskaper, likasom i de nådiga propositioner, som till Riksdagen årligen aflätes angående statsverkets tillstånd och behof, tullmedlen upptoges till det belopp, som i räkenskapen uppdebiterades, och således utan afdrag för restitutioner — med ett undantag — eller för andra afkortningar, dervid styrelsen vidare anförde, att icke vare sig i tullverkets stater eller annorstädes i riksstaten funnes uppfördt något anslag, hvaraf restitutioner eller andra afkortningar kunde utgå, samt att detta förhållande föranledde dertill, att, äfven om tulluppbörden uppginge till jemnt det belopp, hvartill den i riksstaten beräknats,

samt tullverkets omkostnader precis motsvarade slutsumman af verkets stater, tullverket likväl icke vore i tillfälle att till bestridande af statsverkets allmänna utgifter lemna hela det belopp, som vid jämförelse mellan uppbörderna och utgiftsstaternas slutsumma beräknats komma statsverket till godo, då från detta belopp afginge summan af restitutioner och andra afkortningar, som skulle af tullmedlen utgå. Generaltullstyrelsen ansåg emellertid det icke tillkomma sig att uttala något omdöme, huruvida och i sådant fall hvilken åtgärd kunde vara påkallad för åstadkommande af rättelse i detta förhållande, men framhöll önskvärldheten deraf att, för den händelse något anslag skulle anses böra uppföras å tullverkets stater för bestridande af ifrågasvarande afkortningar, detta anslag måtte, så vidt möjligt, särskiljas från de å staterna uppförda, för bestridande af aflöning och andra omkostnader för verket afsedda anslag.

Hvad generaltullstyrelsen sålunda anfört föranledde dock icke till någon annan Kongl. Maj:ts åtgärd, än att styrelsen anbefaldes att från och med år 1887 utbetala aktoratsprovision, kustchefsprocenter och observationsprocenter från tullverkets anslag till diverse utgifter, hvarjemte, beträffande de slag af utbetalningar, hvilka fortfarande skulle såsom afkortningar redovisas, nemligen restitutioner, beslagareandelar och tullverkets enskilda pensionsinrättnings andel af böter, statskontoret erhöi befällning att vid rikshufvudbokens upprättande af statsverkets inkomster godtgöra tullverket derfor.

I följd häraf kan man visserligen vid tillgång till rikshufvudboken inhemta, huruvida, i förhållande till hvad som beräknats, besparing eller brist uppstått å tullverkets utgifts-stater, men någon lättare tillgång till öfverskådande af, i hvilken omfattning den debiterade tulluppbörden i verkligheten kommer statsverket till godo, lærer icke kunna anses hafva medelst omförmälda förändring åstadkommit. Vid berörda tid, då restitutioner och öfriga afkortningar å tullmedlen icke uppgingo till mera än omkring 50,000 kronor om året, kunde

det anmärkta förhållandet väl icke heller påkalla någon särskild uppmärksamhet i detta senare hänseende. I någon mån annorlunda torde emellertid samma förhållande numera böra betraktas, särskildt från och med år 1902, med hvars ingång den förändring i tullverkets räkenskapsföring, hvarom här nedan vidare förmäles, blifvit vidtagen; och då fråga lär kunna blifva om och i hvad mån åtgärder, som häraf kunna föranledas, skola inverka på tullverkets utgiftsstater, har detta ämne syntts komitén böra här till behandling upptagas.

Till en början tillåter sig i afseende derå komitén att erinra, hurusom det af generaltullstyrelsen omförmälda undantag från regeln, att tullmedlen upptagas utan afdrag för restitutioner, hänför sig till bestämmelsen i nådiga brefvet den 10 april 1885, att anteckning af inkomna varor, för hvilka styrelsen på grund af § 9 sista momentet i tulltaxeunderrättelserna egde under vissa vilkor medgifva restitution af debiterad tull, skulle ske framför linien i såväl inkommande tulljournalen som nummerextraktet dertill, samt att, då antingen hela eller endast en del af det införda varupartiet icke kunde i förädladt skick inom trettio dagar ur riket återutföras, den för sådan vara belöpande tullafgift skulle hos riksbanken deponeras å generaltullstyrelsens räkning n:o 2, intill dess det tullbeloppet motsvarande varupartiet antingen blifvit inom natt och år i förädladt skick ur riket återutfördt, då därför belöpande tull skulle till varuegaren återbetalas, eller ock sig visat, att utförsel icke inom nämnda tid egt rum, då tullbeloppet skulle såsom inkomst ingå till statsverket och i inkommande tulljournalen i vanlig ordning uppdebiteras och redovisas. Jemlikt detta stadgande skulle följaktligen tullafgiften för varor, som vore ämnade att i förädladt skick ur riket återutföras, icke i räkenskaperna inom linien uppdebiteras i vidare mån, än då återutförseln icke skett inom den bestämda tiden af natt och år efter införseln, då deremot tullafgiften för den del af varorna, som inom behörig tid i förädladt skick återutför-

des, ej skulle inom linien uppdebiteras och därför icke heller ingå i bruttouppbörden. Genom nådiga brefvet den 24 april 1891 uppkom emellertid ännu ett undantag från ofvanberörda regel, i det att i afseende å spanmål, som jemlikt § 9 mom. 3 tulltaxeunderrättelserna vid införseln anmäldes vara ämnad att i förädladt skick ur riket återutföras, enahanda bestämmelser meddelades rörande bokföringen af därför belöpande tullafgifter som de, hvilka jemlikt förstnämnda nådiga bref gälde för andra, i förädlingsändamål införda varor, likvisst med den för nu förevarande fråga oväsentliga skilnad, att uppdebiteringen inom linien af tullen för den icke inom stadgad tid återutförda spanmålen skulle, då tiden för utförseln i sistnämnda författningsrum är begränsad till sex månader efter införseln, ega rum efter förloppet af sagda tid.

Om redan i följd af restitutionernas naturliga tillväxt under den tid, som förflutit från det generaltullstyrelsens förenämnda framställning gjordes, det förhållande, mot hvilket styrelsens anmärkning riktade sig, vunnit ökad betydelse, måste emellertid i ännu högre grad en sådan verkan följa af den jemväl här ofvan berörda förändringen från och med år 1902 i tullverkets bokföring af tullafgifterna för i förädlingsändamål införda varor. Genom nådigt bref den 29 november 1901 fann nemligen Kongl. Maj:t, i anledning af en utaf generaltullstyrelsen den 4 i samma månad gjord underdånig framställning, godt förklara, att de i nådiga brefven den 10 april 1885 och den 24 april 1891 meddelade bestämmelser i fråga om sättet för journalisering och redovisning af tullafgifter för inkommande varor, som vore ämnade att efter förädling åter utföras, skulle med utgången af år 1901 upphöra att gälla och att i följd deraf omförmälda tullafgifter skulle från och med ingången af år 1902 omedelbart på vanligt sätt uppdebiteras och redovisas. I berörda framställning af den 4 november 1901 anförde generaltullstyrelsen hufvudsakligen, att styrelsen vid afgifvande af de underdåniga framställningar,

som legat till grund för de i nådiga brefven den 10 april 1885 och den 24 april 1891 meddelade bestämmelser, utgått från det antagande, att största delen af sådana varor, för hvilka vid angifningen anmälan om afsigten att återutföra desamma i förädladt skick blifvit gjord, också skolat komma att efter förädlingens verkställande återutföras och att i följd deraf betydande tullbelopp bort komma att till varuegarne återbetalas; *att* emellertid detta antagande icke blifvit förverkligadt, då af de i förädlingsändamål till förtullning angifna varor — till den ojemförligt största delen spanmål — endast en jmförelsevis ringa del efter verkställd förädling återutförts, så att under de då sistförflutna tio åren i medeltal till vederbörande varuegare återbetalts belopp, motsvarande icke ens tiondedelen af det tullbelopp, hvilket såsom inkomst ingått till tullverket; *att* följden deraf blifvit, att högst betydliga tullbelopp — för år 1900 icke mindre än 3,313,101 kronor 23 öre — icke kunnat öfverföras inom linien och komma statsverket till godo förr än den i tulltaxeunderrättelserna bestämda tid, inom hvilken restitutionen kunde sökas, tilländagått; *att* det syntes styrelsen uppenbart, att ett dylikt förhållande icke kunde vara med statsverkets intresse öfverensstämmande, utan att det vore för statsverket fördelaktigare, om tullafgifterna äfven för ifrågakomma varor blefve, i likhet med öfriga tullmedel, omedelbart i vanlig ordning inom linien uppdebiterade och inlevererade till statsverket; *samt att*, dérest en sådan förändring genomfördes, naturligtvis, sedan utförseln af de förädlade varorna under föreskrifna kontroller försiggått, den för råvarorna erlagda tullen komme att på vanligt sätt anordnas, hvarjemte vid tolagsersättningens beräkning komme att iakttagas, att sådan restitution från tulluppbörden afdroges.

Sedan Kongl. Maj:t, med afseende å hvad generaltullstyrelsen sålunda anfört, funnit godt upphäfva de i 1885 och 1891 års förenämnda nådiga bref meddelade undantagsbestämmelser, kan emellertid summan af de utgiftsbelopp, hvilka på be-

rörda sätt, utan att bestridas från särskildt, i stat uppfördt anslag, skola från den debiterade tulluppbörden afgå, antagas komma att mer än fördubblas. Under det att nemligen år 1901 summan af restitutioner och de öfriga afkortningar af tullmedlen, hvarom här är fråga, belöpt sig till föga mer än 340,000 kronor, skulle, derest — på sätt från och med år 1902 eger rum — jemväl i fall, som i 1885 och 1891 års nådiga bref afses, tullen förts inom linien, summan hafva stigit till närmare 820,000 kronor. Men under sådana omständigheter lär från statsregleringssynpunkt det anmärkta förhållandet icke längre kunna anses sakna praktisk betydelse; och det afseende derå, som nu torde få anses påkalladt, för att afkortningarna af tullmedlen må vid inkomstberäkningen vinna vederbörligt beaktande, torde väl bäst betryggas genom anvisande af ett eller flera särskilda anslag till restitutioner och öfriga afkortningar af tullmedel.

Beträffande sättet för denna angelägenhets närmare ordnande framställer sig frågan, om och i hvad mån särskildt anslag för bestridande af nu ifrågavarande utgifter bör i tullverkets utgifts-stater uppföras. I tullverkets räkenskaper upptagas numera, såsom af det ofvanstående framgår, under titeln afkortningar dels restitutioner, dels beslagareandelar, dels ock tullstatens enskilda pensionsinrättnings andelar af böter. Hvad först angår restitutioner, har i det föregående en redogörelse lemnats för det slag af dessa, som är utan jämförelse af största betydelse, nemligen restitutioner af erlagd tull för i förädlings-ändamål införda varor, hvilka efter verkställd förädling ur riket åter utföras. I förbigående må dock här ytterligare anmärkas, att detta slag af restitutioner sönderfaller i två olika klasser, nemligen restitutioner enligt § 9 mom. 1 tulltaxeunderrättelserna eller s. k. drawback samt restitutioner enligt öfriga moment af samma §, en uppdelning, som emellertid saknar betydelse för nu omhandlade fråga. Öfriga slag af restitutioner af tullmedel äro restitutioner enligt § 8 tulltaxeunderrättelserna af

erlagd tull för materialier, använda till å svenskt varf eller mekanisk verkstad nybyggda eller reparerade fartyg, samt restitutioner på grund af oriktig tullbehandling, oriktig debitering af tull och lastpenningar m. m. dylikt. Samtliga omförmälda slag af restitutioner hafva synts komitén böra utgå från ett särskildt anslag, hvilket lämpligen lærer böra, i likhet med hvad förhållandet är med de af tullmedlen utgående ersättningarna till städerna för mistad tolag äfvensom med bidraget till handelsflottans pensionsanstalt, i *riksstaten* omedelbart uppföras samt, med hänsyn till restitutionsbeloppens ovissa slutsumma, erhålla, likasom det i riksstaten under sjunde hufvudtiteln uppförda anslaget till restitutioner af bränvinstillverkningsafgifter, naturen af förslagsanslag.

Vidkommande öfriga afkortningar af tullmedel, nemligen beslagareandelar — utgörande den andel i böter och i försäljningssumman för förbrutet dömdt gods, som enligt tullförfattningarna tillkommer beslagare och angifvare i tullmål — samt tullverkets enskilda pensionsinrättning jemlikt tullförfattningarna tillfallande andelar i böter, synes i betraktande af det jemförelsevis ringa belopp, hvartill dessa afkortningar uppgå, intet vara att erinra deremot, att de medel, som för deras bestridande kunna varda anvisade, uppföras i tullverkets utgiftsstater, dervid dock det för ändamålet beviljade anslag torde, såsom icke afsedt för utgifter i och för tulluppbörden, böra upptagas såsom ett från anslagen till bestridande af aflöning och andra omkostnader skildt anslag, hvilket, då icke heller här anslagsbehovvet kan på förhand bestämdt utrönas, lærer få blifva förslagsanslag.

I afseende å afkortningarna af fyr- och båkmedlen har, med hänsyn ej mindre till deras obetydliga belopp — uppgående för år 1901 till icke fullt 2,000 kronor — än ock det förhållande, att fyr- och båkmedlen i sin helhet disponeras för särskildt ändamål, komitén ansett sig sakna anledning att föreslå någon förändring af hittills iakttagna förfaringssätt, enligt hvilket

afkortningarna, utan att något anslag för ändamålet i utgiftsstaten upptagits, afdragas vid leverans af fyr- och båkmedlen.

Hvad till sist beträffar storleken af de utaf komitén sålunda ifrågasatta två nya anslagen, har redan framhållits ovissheten i afseende å omfattningen af de utgifter, för hvilka de äro afsedda. De förhållanden, som bestämma storleken af ifrågavarande afkortningar, äro nemligen ingalunda af konstant natur utan vxla från år till år. Erforderlig ledning för bestämmande af de belopp, till hvilka ifrågavarande anslag skäpligen böra sättas, torde emellertid kunna hemtas af till buds stående uppgifter om storleken af dels hittills förekommande afkortningar, dels afförd, framför linien debiterad tull.

I sådant afseende får komitén hänvisa till två här nedan intagna tabeller, af hvilka den ena, tab. A, innefattar uppgift å afkortningarna — såväl restitutioner som öfriga — under tioårsperioden 1892—1901, och den andra, tab. B, uppgift å de belopp, som på grund af ofvan omnämnda, numera upphäfdade nådiga bref af den 10 april 1885 och den 24 april 1891 under samma period återbetalts till vederbörande varuägare, till jämförelse hvarmed emellertid ansetts böra upptagas jemväl uppgift å de tullbelopp, hvilka vid tillämpning af sagda nådiga bref samtidigt influtit såsom tulluppbörd från de å generaltullstyrelsens räkning n:o 2 hos riksbanken deponerade medel. I fråga om förstnämnda tabell må vidare anmärkas, dels att den ansetts böra få omfatta jemväl afkortningar af de i tullverkets räkenskap likaledes redovisade fyr- och båkmedlen, dels ock att af de under rubriken »Restitutioner, öfriga, Tullmedel», upptagna belopp, större delen utgöres af restitutioner enligt § 8 tulltaxeunderrättelserna (återbetald tull för skeppsmaterialier) samt enligt § 9 mom. 2 tulltaxeunderrättelserna (återbetald tull för utländsk juteväfnad, som användts till emballage för vissa utförda varor, i synnerhet trämassa). Såsom af tabellen framgår, utmärker sig detta slag af restitutioner för en betydlig stegring under de senaste åren, om

än beloppet för år 1901 något understiger beloppet för år 1900. Huruvida nämnda stegringstendens kommer att fortfara, torde icke kunna med visshet förutsägas, men anledning att antaga någon mera väsentlig tillbakagång synes dock icke vara för handen. Restitutionerna enligt § 9 mom. 1 tulltaxeunderrättelserna eller s. k. drawback — hufvudsakligen för utförda tobaksfabrikat och bomullsväfnader — äro deremot jemförelsevis obetydliga och hafva, med undantag för år 1893, icke utvisat någon mera väsentlig vexling. Det förhållande, att sistnämnda år drawback utgick med nära 120,000 kronor, under det densamma år 1894 föll ned till endast omkring 12,000 kronor, är emellertid ett bevis för vanskligheten af några beräkningar på förhand i fråga om restitutionernas storlek. Hvad beträffar återstående i tabellen upptagna afkortningar, beslagareandelar och pensionskassans andel af böter — för hvilka båda slag af afkortningar enligt komiténs förslag skulle i tullverkets utgiftsstaten uppföras ett särskildt anslag — utgå dessa, såsom synes, med jemförelsevis mindre betydande och temligen konstanta belopp, ehuru äfven här, särskildt i fråga om beslagareandelar, vexlingar förekomma, som visa, att icke heller beträffande detta anslag någon säker beräkning kan göras. — Tab. B upptager i första kolumnen de i räkenskapen framför linien uppförda belopp, som, utan att hafva ingått i bruttouppbörden, återbetalts till vederbörande varuegare. Efter ofta omförmälda, med ingången af år 1902 inträdda förändring i tullverkets räkenskapsföring, blifva emellertid tullavgifterna för i förädlingsändamål införda varor omedelbart uppdebiterade, hvarför numera jemväl tullavgifterna för dylika varor, i den mån dessa senare i förädladt skick återutföras, restitueras och sålunda afgå från bruttouppbörden. Af det anslag till restitutioner, som, enligt hvad komitén här ofvan anfört, borde i riksstaten uppföras, komme därför att utgå dels samtliga de i tab. A upptagna restitutioner af tullmedel, dels ock äfven andra restitutioner

af tullafgifter för utförda förädlade varor än s. k. draw-back. På sätt synes af tab. B, hafva till vederbörande återbetalda tullafgifter för varor af sistnämnda slag, hvilka till ojemförligt största delen utgjorts af finsiktadt mjöl, på senare åren betydligt ökats. Någon säker slutsats för framtiden torde dock ej häraf kunna dragas, helst, enligt hvad det vill synas, under innevarande år någon minskning i utförseln af dylikt mjöl kan vara att förvänta. Oaktadt ifrågavarande anslag af komitén ansetts böra utgå såsom förslagsanslag, finner sig komitén emellertid, till förekommande af att anslaget alltför mycket komme att öfverskridas, icke kunna föreslå detsamma belopp till mindre är 800,000 kronor, motsvarande i rundt tal sammanlagda beloppet af de under år 1901 utbetalda restitutioner och återbetald deponerad tull för spanmål. Det af komitén ifrågasatta särskilda förslagsanslaget å tullverkets stat till afkortningar, synes komitén lämpligen kunna bestämmas till 30,000 kronor, motsvarande ungefär årliga medeltalet för de fem sistförflutna åren af beslagareandelar och pensionskassans andel af böter.

Tab. A.

Uppgift å afkortningarnas summa under åren 1892—1901.

Å r	Restitutioner jemt. § 9 mom. 1 tulltaxeunder rättelserna.		Restitutioner, öfriga.				Beslagareandelar.		Pensionskassans andel af böter.			
			Tullmedel.		Fyr- o. båkmedel.				Tullmedel.		Fyr- o. båkmedel.	
	Kr.	öre.	Kr.	öre.	Kr.	öre.	Kr.	öre.	Kr.	öre.	Kr.	öre.
1892	35,716	86	18,906	—	7,437	22	6,432	35	11,032	12	5	43
1893	119,170	23	39,502	18	6,880	24	6,743	10	12,241	66	10	94
1894	11,590	13	85,356	67	7,086	01	11,277	36	12,954	06	25	43
1895	15,495	71	78,243	08	6,512	78	11,262	27	12,389	35	31	30
1896	14,521	26	93,845	14	2,206	11	16,328	57	13,173	63	21	87
1897	21,310	07	170,624	99	2,441	89	10,093	05	15,078	44	19	91
1898	25,954	66	143,779	50	2,259	81	12,905	80	16,306	80	10	21
1899	22,781	67	252,650	45	2,309	20	20,226	35	19,866	19	7	57
1900	16,616	56	325,364	32	3,684	44	11,435	87	18,080	73	6	43
1901	14,600	72	302,747	30	1,976	08	8,751	51	17,200	94	—	84

Tab. B.

Uppgift på de jemlikt nådiga brefven den 10 april 1885 och den 24 april 1891 i restitutionsändamål å generaltullstyrelsens räkning n:o 2 deponerade medel åren 1892—1901.

År.	Återbetalda.		Öfverförda till generaltullstyrelsens räkning n:o 1.	
	Kr.	öre.	Kr.	öre.
1892	83,134	44	768,441	34
1893	32,657	07	757,258	05
1894	37,124	18	338,979	95
1895	26,627	83	734,695	—
1896	57,314	26	1,187,246	—
1897	113,147	77	1,481,806	96
1898	247,444	44	1,279,676	73
1899	240,501	52	2,468,156	11
1900	325,008	48	3,313,101	23
1901	475,509	85	2,305,583	99

Komiténs förslag till utgiftsstaten och aflöningsreglemente.

I öfverensstämmelse med hvad i förestående betänkande anförts, hafva förslag upprättats *dels* till utgiftsstaten för tullverket att tillämpas under år 1904, *dels ock* till aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning, hvilka förslag jemte till aflöningsreglementet hörande speciel motivering här nedan intagas.

I dessa förslag innefattas de förändringar, till hvilka komitén vid den företagna granskningen af tullverkets staten funnit anledning, utom hvad angår nedan angifna frågor, rörande hvilka betänkandet innefattar följande förslag:

att förordnande å de från och med år 1901 å tullverkets extra aflöningsstat uppförda tjenester hos generaltullstyrelsen må för beredande af rätt till ålderstillägg räknas tjensteinnehafvarne till godo, såsom om tjänsterna varit på vanligt sätt tillsatta medelst konstitutorial;

att den för kustbevakningsångarne afsedda maskinpersonal må, utan att anställas å stat, förhyras för längre eller kortare tid i sänder;

att, derest innehafvare af öfveruppsyningsmansbefattning, hvilken i den nya staten ersättes med kammarskrifvare- eller inspektorstjänst, erhåller konstitutorial å berörda nya tjänst, han i och för ålderstillägg vid denna må tillgodonjuta den tid, han innehaft öfveruppsyningsmansbefattning;

att för det år, då den nya staten först vinner tillämpning, till aflöning åt de tjensteinnehafvare, hvilkas innehafvande befattningar antingen bibehållas i den nya organisationen eller derstädes ersättas af befattningar i lägre tjenstegrad men som komma att qvarstå å den äldre staten, må disponeras aflönin-garna vid ifrågavarande motsvarande befattningar i den nya staten samt att, i den mån sistnämnda aflöningar icke för ändamålet förslå, erforderliga fyllnadsbelopp må få af tull-medlen utgå;

att för det år, då den nya staten först vinner tillämpning, till aflöning åt tjensteinnehafvare, som måste till indragnings-stat öfverflyttas, må få af tullmedlen disponeras så stort be-lopp, som motsvarar deras sammanlagda löner enligt nu gäl-lande aflöningsstat; samt

att i riksstaten må uppföras ett särskildt förslagsanslag å 800,000 kronor till restitutioner af tullmedel.

Härförutom bör erinras, att vid upprättande af förslaget till stater förutsatts:

dels att staden Kungelfs stapelstadsrätt förklaras hvilande tillsvidare;

dels ock att för användning vid kustbevakningen i Stock-holms skärgård anskaffas en bevakningsångare.

Förslag till utgiftsstaten för tullverket,

att tillämpas under år 1904.

	K r o n o r.				
	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	S u m m a.		Ålders-tillägg.
A. Aflöningsstaten.					
I. Generaltullstyrelsen.					
Generaltulldirektören ¹⁾	6,200	2,800	9,000		
1 Byråchef	4,400	2,000	6,400	} — —	(Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
2 Byråchefer	8,800	4,000	12,800		
<i>Kanslibyrån.</i>					
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500	} — —	
1 registrator och aktuarie	1,800	1,200	3,000		
1 notarie	1,800	1,200	3,000		
2 d:o	3,600	2,400	6,000		
<i>Kameralbyrån.</i>					
1 kammarförvärdt	1,800	1,200	3,000	} — —	(Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 revisor och bokhållare	1,800	1,200	3,000		
2 d:o	3,600	2,400	6,000		
<i>Revisionsbyrån.</i>					
1 förste aktuarie	2,500	1,500	4,000	} — —	
1 aktuarie	1,800	1,200	3,000		
1 revisor	1,800	1,200	3,000		
7 d:o	12,600	8,400	21,000		
Till vikariatsersättning samt arvoden och flitpenningar åt extra biträden äfvensom till renskrifningskostnad, <i>förslagsanslag</i> ... deraf till gratifikationen åt e. o. tjänstemän och betjente hos styrelsen högst 3,000 kronor.	—	—	43,000		
Transport	—	—	130,700		

¹⁾ Åtnjuter boställsvåning i ett staten och Stockholms stad gemensamt tillhörigt hus enligt Kongl. bref den 23 Februari 1825.

K r o n o r.						
	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	S u m m a.		Ålders-tillägg.	
Transport	—	—	130,700			
1 förste vaktmästare ¹⁾	800	300	1,100			
1 vaktmästare ¹⁾	500	300	800			
3 d:o ¹⁾	1,500	900	2,400	}	} Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.	
				—		135,000
II. Lokaltullförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen.						
a) <i>Tjenstemän med bestämd tjänstgöringsort.</i>						
1 tulldirektör i Göteborg, hvartill någon bland föreståndarne vid de i Göteborg befintliga tullförvaltningsafdelningar, med bibehållande af egen tjänstebefattning, för en tid af 5 år i sänder förordnas	—	2,500	2,500			
1 d:o i Malmö, hvartill någon bland föreståndarne vid de i Malmö befintliga tullförvaltningsafdelningar, med bibehållande af egen tjänstebefattning, för en tid af 5 år i sänder förordnas	—	2,000	2,000			
1 kustbevakningschef i Skåne och Blekinge	4,000	1,500	5,500			
1 d:o d:o i Hallands samt Göteborgs och Bohus län.....	3,500	1,000	4,500			
1 gränsbevakningschef i Dalsland, Vermland och Dalarna.....	2,800	700	3,500			
1 öfverinspektör vid packhusinspektionen i Stockholm	4,000	3,000	7,000		} 1,000	
1 d:o vid d:o i Göteborg	—	—	7,000			
1 d:o vid d:o i Malmö	4,000	2,000	6,000			
1 d:o vid tullbevakningsinspektionen i Göteborg.....	4,000	1,500	5,500			
1 d:o vid d:o i Stockholm ²⁾	4,000	1,000	5,000			
1 d:o vid d:o i Malmö.....	—	—	5,000			
Transport	—	—	53,500	—	135,000	—

¹⁾ Om vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna förmån kvarstår, lönen minskas med 150 kronor.

²⁾ Åtnjuter boställsvåning i ett staten och Stockholms stad gemensamt tillhörigt hus enligt Kongl. bref den 10 maj 1867.

	K r o n o r.				Ålders- tillägg.
	Lön.	Tjänst- görings- penningar.	S u m m a.		
Transport	—	—	53,500	—	135,000
1 tullförvaltare vid tullkammaren i Stockholm.....	4,000	2,000	6,000		} 1,000
10 d:o vid d:o i Gefle, Göteborg, Helsingborg, Malmö, Norr- köping och Sundsvall samt vid uppbörds- och nederlagskonto- ren i Stockholm och Göteborg	—	—	60,000		
1 d:o vid d:o i Halmstad.....	3,500	1,500	5,000		
5 d:o vid d:o i Landskrona och Kalmar, vid konfiskations- och kassörskontoren i Stockholm och Göteborg äfvensom vid upp- börds- samt konfiskations- och kassörskontoret i Malmö	—	—	25,000		
1 d:o vid d:o i Trelleborg.....	3,000	1,500	4,500		
5 d:o vid d:o i Ystad, Åhus, Karlskrona, Haparanda och Karlstad	—	—	22,500		
1 d:o vid d:o i Upsala	3,000	1,000	4,000		
13 d:o vid d:o i Strömstad, Var- berg, Lund, Karlshamn, Oskars- hamn, Visby, Söderhamn, Hu- diksvall, Hernösand, Ornskölds- vik, Umeå, Jönköping och Öre- bro	—	—	52,000		
1 d:o vid d:o i Nyköping.....	2,700	800	3,500		
9 d:o vid d:o i Vesterås, Eskils- tuna, Uddevalla, Vestervik, Lin- köping, Skellefteå, Luleå, Falun och Östersund.....	—	—	31,500		
1 d:o vid d:o i Södertelje	2,400	600	3,000		
5 d:o vid d:o i Falkenberg, Cim- brishamn, Sölvesborg, Ronneby och Piteå	—	—	15,000		
1 d:o vid d:o i Marstrand.....	2,200	600	2,800		
3 d:o vid d:o i Mem, Vadstena och Lidköping.....	—	—	8,400		
1 öfverkontrollör vid packhusin- spektionen i Stockholm.....	3,500	2,500	6,000		
1 d:o vid d:o i Göteborg	—	—	6,000		
Transport	—	—	308,700	—	135,000

	K r o n o r.					Ålders- tillägg.
	Lön.	Tjenst- görings- penningar.	S u m m a.			
Transport	—	—	308,700	—	135,000	
1 öfverkontrollör vid tullkammar- aren i Stockholm	3,000	2,000	5,000			1,000
7 d:o vid d:o i Gefle, Göteborg, Helsingborg, Malmö, Norr- köping och Sundsvall samt vid nederlagskontoret i Stockholm	—	—	35,000			
1 d:o vid d:o i Halmstad	2,800	1,200	4,000			
2 d:o vid d:o i Landskrona och Kalmar	—	—	8,000			
1 d:o vid d:o i Ystad	2,500	1,200	3,700			375,500
3 d:o vid d:o i Åhus, Karlskrona och Karlstad	—	—	11,100			
<i>b) Öfrige tjänstemän.</i>						
1 tullfiskal	2,000	1,000	3,000			800
3 d:o	—	—	9,000			
1 kontrollör (förste kontrollör)...	2,800	1,200	4,000			1,000
3 d:o (d:o d:o)...	—	—	12,000			
1 d:o	2,500	1,000	3,500			
36 d:o (deraf 1 kontrollör och uppbörds-kassör samt 6 bevaknings- kontrollörer)	—	—	126,000			
1 d:o	2,000	800	2,800			800
4 d:o	—	—	11,200			
1 kammar-skriver	1,500	800	2,300			1,000
90 d:o	—	—	207,000			
1 d:o	1,500	600	2,100			800
21 d:o	—	—	44,100			
1 d:o	1,500	400	1,900			600
27 d:o	—	—	51,300			
1 tullinspektör	1,800	400	2,200			500
9 d:o (deraf 2 gräns- inspektörer)	—	—	19,800	502,200		
<i>c) Betjente.</i>						
1 öfveruppsynsman	1,500	800	2,300			1,000
2 d:o (deraf 1 befälhaf- vare å kustbevak- ningsångare)	—	—	4,600			
Transport	—	—	6,900	877,700	135,000	

	K r o n o r.				
	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	S u m m a.		Ålders-tillägg.
Transport	—	—	6,900	877,700	135,000
1 öfveruppsyningsman	1,500	500	2,000		
5 d:o (deraf 1 befälhafvare å kustbevakningsångare).....	—	—	10,000		600
1 gränsöfveruppsyningsman	1,500	800	2,300		1,000
1 kustbevakningsförman	1,000	450	1,450		
1 jaktuppsyningsman	1,000	450	1,450		400
31 d:o	—	—	44,950		
1 d:o	1,000	350	1,350		
6 d:o	—	—	8,100		
1 uppsyningsman.....	1,000	600	1,600		
34 d:o (deraf 1 anställd å kustbevakningsångare)	—	—	54,400		300
1 d:o	1,000	300	1,300		
39 d:o (deraf 1 anställd å kustbevakningsångare)	—	—	50,700		
1 gränsuppsyningsman	1,000	600	1,600		
3 d:o	—	—	4,800		400
1 kustuppsyningsman	700	400	1,100		
61 d:o	—	—	67,100		300
1 d:o	700	300	1,000		
3 d:o	—	—	3,000		200
1 gränsvakt.....	600	300	900		
127 d:o	—	—	114,300		
1 kustvakt	600	300	900		
36 d:o	—	—	32,400		
1 vaktmästare	800	500	1,300		300
249 d:o	—	—	323,700		
1 d:o	700	400	1,100		
81 d:o	—	—	89,100		
1 d:o	600	300	900		
169 d:o (deraf 4 anstälde å kustbevakningsångare).....	—	—	152,100		200
Transport	—	—	981,800	877,700	135,000

	K r o n o r.					Ålders- tillägg.
	Lön.	Tjenst- görings- penningar.	S u m m a.			
Transport	—	—	981,800	877,700	135,000	}
1 kammarvaktmästare	600	300	900			
9 d:o	—	—	8,100			
1 roddare	600	400	1,000			
23 d:o	—	—	23,000			
1 d:o	600	300	900			
11 d:o	—	—	9,900			
1 d:o	600	200	800			
16 d:o	—	—	12,800			
1 kustroddare	600	200	800			
261 d:o	—	—	208,800	1,248,800		
Till arfvoden åt tullexpeditions- och gränsstationsföreståndare, <i>förslagsanslag</i>	—	—	—	12,000		
Till arfvoden åt ordinarie tjen- stemän för tullbehandling af passagerareeffekter i Stock- holm, Göteborg, Helsingborg, Malmö och Trelleborg, <i>förslags- anslag</i>	—	—	—	9,000		
Till vikariatsersättning, extra bi- träden m. m., <i>förslagsanslag</i> ... deraf för beredande af kost- nadsfri ledighet åt bevaknings- betjente, som ej äro berättigade till semester, högst 10,000 kro- nor samt för utbetalande af flyttningshjelp åt tjänstemän och betjente högst 2,000 kronor.	—	—	—	350,000	2,497,500	
Transport	—	—	—	—	2,632,500	

	Kronor.	Summa kronor.
Transport	—	2,632,500
B. Ålderstilläggsstaten,		
<i>förslagsanslag</i>	—	250,000
C. Öfvergångs aflöningsstaten,		
<i>Generaltullstyrelsen.</i>		
Kamreraren C. A. Braun	3,500	
<i>Lokaltullförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen.</i>		
Norrtelje.		
Vaktmästaren F. G. Cederqvist	500	4,000
D. Indragningsstaten.		
Stockholm.		
Inspektoren J. C. Forsslund	800	
Vaktmästaren N. Malmström	360	
D:o A. J. Cederwall	600	
Dalarö.		
Jaktbåtsmannen G. F. Ryman	300	
Göteborg.		
Vaktmästaren G. Erlandsson	400	
Helsingborg.		
Roddaren G. Scher	300	
Kustvakten till fot A. Wiberg	360	
D:o d:o C. J. Persson	360	
D:o d:o P. Johansson	400	
D:o d:o A. Malmberg	400	
D:o d:o C. F. Björkholm	400	
Malmö.		
Kustvakten till häst J. A. Möller	400	
Haparanda.		
Gränsvakten C. F. Nilsson	300	
D:o O. W. Green	300	5,680
Transport	—	2,892,180

	Kronor.	Summa kronor.
Transport	—	2,892,180
E. Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente,		
<i>förslagsanslag</i>	—	300,000
F. Pensionsstaterna för afidne tjänstemäns och betjentes efterlemnade enkor och barn:		
a) för beredande af den genom nådiga reglementet den 16 februari 1833 stadgade pensionering, <i>förslagsanslag</i> ...	25,000	
b) bidrag till tullstatens enskilda pensionsinrättning, <i>bestämmt anslag</i>	10,000	35,000
G. Omkostnadsstaten.		
Anslag till vissa arfvoden enligt särskild förteckning.....	2,800	
» » godtgörelse åt rådstufvurätterna för afgörande af tullmål, <i>förslagsanslag</i>	2,500	
» » rese- och traktamentskostnader, <i>förslagsanslag</i> ...	20,000	
» » tullhusbyggnader och reparationer samt hushyror och tomtören, <i>förslagsanslag</i>	15,000	
» » underhåll och drift af tullverkets ångare, <i>förslagsanslag</i>	22,000	
» » expenser, <i>förslagsanslag</i>	70,000	
» » postporto, <i>förslagsanslag</i>	15,000	
» » läkarevård och medikamenter samt begravningshjälp, <i>förslagsanslag</i>	7,000	
» » skeppsmättningskostnad, <i>förslagsanslag</i>	27,000	
» » gratifikationer åt krono- och lots- samt kanalbetjente, som utmärka sig genom nitisk tillsyn och kontroll mot öfverträdelse af tullförfattningarna	1,500	
» » jakt- och båtlega samt hästlega och resekostnader.....	120,000	
» » yngre tulltjänstemäns utbildning i tulltjensten...	10,000	
» » tullbetjentes beklädnad och beväring, <i>förslagsanslag</i>	100,000	
Transport	412,800	3,227,180

	Kronor.	Summa kronor.	
Transport	412,800	3,227,180	
Anslag till hemliga utgifter.....	9,000		
» » diverse utgifter, <i>förslagsanslag</i>	31,020	452,820	3,680,000
H. Afkortningar:			
beslagareandelar samt tullstatens enskilda pensionsinrättnings andel af böter, <i>förslagsanslag</i>	—	—	30,000
Summa kronor	—	—	3,710,000

Förteckning å arfvoden på tullverkets omkostnadsstat för år 1904.

	Kronor.
Arfvide till särskild ordförande i gränstullrätterna inom Jemtlands län	750
» » särskild ordförande i gränstullrätten inom Norrbottens län	1,200
» » tolk för finska språket vid gränstullrätten inom Norrbottens län...	150
» » skollärare i Dalarö	80
» » » i Landsort.....	70
» » » i Hufvudskär.....	100
» » prest i Sandhamn	250
» » skollärare i Sandhamn	100
» » » i Furusund	100
Summa kronor	2,800

Förslag

till

Aflöningsreglemente

för tjänstemän och betjente vid tullverkets lokalförvaltning
samt kust- och gränsbevakning.

§ 1.

Aflöning, som tillkommer innehafvare af tjänst vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning enligt stat, som af Riksdagen godkänts, utgöres af *lön*, hvarmed förstås den del af aflöningen, i förhållande till hvilken pension af statsmedel för dertill berättigad innehafvare af tjänsten beräknas, samt *tjänstgöringspenningar*, hvilka senare icke inverka på pensionens belopp. Härtill kommer efter viss tids fortsatt tjänstgöring så kalladt *ålderstillägg*, som likaledes icke inverkar på tjänsteinnehafvarens pensionsrätt.

Lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg utgå med belopp, som för hvarje särskild befattning finnas i staten angifna.

§ 2.

För åtnjutande af den i stat, som i § 1 sägs, uppförda begynnelseaflöning och dertill hörande ålderstillägg gälla följande allmänna vilkor och bestämmelser, nemligen:

att tjensteinnehafvare skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgörings skyldighet eller jemkning i åligganden, som kan varda föreskrifven, äfvensom innehafvare af befattning, för hvilken staten upptager bestämd tjenstgöringsort, skyldighet att, derest beslut fattas om sådan befattnings indragning eller förändring, låta sig förflyttas till annan tjenst af samma grad med minst lika stor lön, samt innehafvare af befattning, för hvilken viss tjenstgöringsort icke är i staten bestämd, den förändring af tjenstgöringsort, som kan varda honom i behörig ordning ålagd och icke föranleder minskning i den lön, befattningens innehafvare redan åtnjuter;

att, i händelse framdeles beslut fattas om indragning af befattningar vid kust- eller gränsbevakningen och i följd deraf åt innehafvare af sådan befattning tjenstgöring i samma tjenstegrad, hvartill han utnämnts, icke vidare kan beredas, honom skall åligga att öfvertaga den tjenstgöring i annan tjenstegrad, hvartill han kan finnas lämplig, dock utan minskning i lön;

att med tjenst vare sig vid lokalförvaltningen eller vid kust- eller gränsbevakningen ej må förenas annan tjenst å rikets, riksdagens eller kommuns stat ej heller annan tjenstbefattning, med mindre den vid pröfning i stadgad ordning befinnes icke vara för tjenstgöringen i tullverket hinderlig;

att aflöningen får af tjensteinnehafvaren uppbäras oafkortad endast för den tid, han verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester eller sådan kostnadsfri ledighet, som i § 9 här nedan omförmäles; skolande den, som af sjukdom eller annat giltigt förfall hindras att sin tjenst förrätta, under tiden afstå en fjerdedel af lön och tjenstgöringspenningar äfvensom af ålders tillägg, om sådant af honom innehafves, hvaremot den, som eljest undfår ledighet, för svag helsas vårdande, enskilda an-

gelägenheter eller särskildt uppdrag, kan förpligtas att derutöver af aflöningen afstå så mycket, som för tjenstens förrättande under tiden ytterligare erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, derest emellertid tjensteinnehafvare i följd af kroppsskada eller sjukdom, ådragen under tjensteutöfning, blifvit tills vidare oförmögen till tjenstgöring, aflöningen å stat må utan hinder af hvad ofvan är stadgadt kunna, efter generaltullstyrelsens bepröfvande, till honom utgå oafkortad under högst sex månader; ankommande deremot, i händelse tjensteförhindret efter nämnda tids förlopp fortfar, på pröfning af Kongl. Maj:t, till huru stor del aflöning derefter bör till den skadade utgå;

att vid sjukdomsförfall eller annat giltigt tjenstgöringsförhinder, eller när det erfordras i följd af tjensteresa eller förberedande af semester, tjensteinnehafvare af lägre grad skall vara skyldig att efter förordnande bestrida högre befattning under sammanlagdt tre månader af hvarje kalenderår, mot det att han eger, derest förordnandet erfordras i följd af tjenstgöringsförhinder för annan tjensteinnehafvare eller i följd af semester och han sjelf saknar rätt till semesterförmån, att jemte bibehållande af ålderstillägg vid egen tjenst, om sådant af honom innehafves, uppbära ett belopp, motsvarande en fjerdedel af lön och tjenstgöringspenningar vid den högre tjensten i stället för motsvarande andel af lön och tjenstgöringspenningar vid egen tjenst men i annat fall allenast att bibehållas vid de honom eljest tillkommande aflöningsförmåner;

att med afseende å rätt till ålderstillägg tjensteinnehafvarne skola indelas i följande grader, nemligen:

A) **Tjenstemän.***Tredje graden.*

Öfverinspektorer och kustbevakningschefer äfvensom tullförvaltare och öfverkontrollörer i Stockholm, Gefle, Göteborg, Helsingborg, Malmö, Norrköping och Sundsvall samt tullförvaltare i Halmstad, Landskrona och Kalmar.

Andra graden.

Tullförvaltare och öfverkontrollörer, som ej tillhöra tredje graden, äfvensom kontrollörer, tullfiskaler och gränsbevakningschefer.

Första graden.

Kammarskrifvare och inspektorer.

B) **Betjente.***Tredje graden.*

Öfveruppsyningsmän och gränsöfveruppsyningsmän.

Andra graden.

Uppsyningsmän, gränsuppsyningsmän, kustbevakningsförmän, jaktuppsyningsmän och kustuppsyningsmän äfvensom vaktmästare med minst 1,100 kronors begynnelseaflöning.

Första graden.

Vaktmästare, som icke tillhöra andra graden, kustvakter, gränsvakter, kammarvaktmästare, roddare och kastroddare;

att det för hvarje särskild tjänst i staten upptagna ålders-tillägg är afsedt att tillträdas med hälften efter viss tids tjänst-

göring och med återstående hälften efter ytterligare viss tids tjänstgöring;

att tidpunkten, då tjänsteinnehafvare kan komma i åtnjutande af ålderstilläggets första hälft, skall inträda efter fem år och tidpunkten, då han kan komma i åtnjutande jemväl af andra hälften, efter tio år, sedan han vare sig på grund af konstitutorial eller, beträffande tjänst, som varit å tullverkets extra aflöningsstat uppförd, på grund af förordnande tillträtt innehafvande tjänst eller tjänst, tillhörande samma eller högre ålderstilläggsgrad, eller dermed likställd befattning inom centralverket; dock att den, som befordrats till tjänst som nu är sagd från tjänst i närmast lägre ålderstilläggsgrad, må tillgodoräknas den tid, intill fem år, under hvilken han tilläfventyrs innehaft och bestridt tjänst i sistberörda grad, sedan han der intjenat stadgad tid för tillträde af hela ålderstillägget; skolande vid tillämpning af hvad sålunda stadgats tjänsterna anses hafva jemväl före år 1904 tillhört den ålderstilläggsgrad, dit de från sagda års ingång hänföras;

att med afseende å ålderstillägget följande bestämmelser i öfrigt skola lända till efterrättelse, nemligen: att tjänsteinnehafvaren för att komma i åtnjutande af vare sig den ena eller den andra hälften deraf skall hafva under mer än fyra femtedelar af den tjänstetid, som för tillträde af den ifrågavarande aflöningsförhöjningen erfordras, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller sådan kostnadsfri ledighet, som i § 9 sägs; samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd;

att tjensteinnehafvare skall vara förpligtad att, tjänsteman, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänsteår, samt betjent efter uppnådda 60 lefnads- och minst 30 tjänsteår, med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller generaltullstyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; samt

att tjensteinnehafvare, som, innan han uppnått nu stadgade lefnads- och tjänsteår, befinnes till nöjaktig vidare tjänstgöring oförmögen, skall, derest han enligt gällande särskilda bestämmelser är till pension berättigad, vara underkastad skyldighet att låta sig öfverflyttas till pensionsstat med det pensionsbelopp, honom jemlikt dessa särskilda bestämmelser må tillkomma.

§ 3.

Med afseende å det arfvode eller särskilda tjänstgöringspenningeanslag, som är i staten anvisadt för uppehållande af tulldirektörsbefattning, förhålles vid tjänsteresa samt semester och annan ledighet på enahanda sätt som i motsvarande fall är beträffande ordinarie aflöning här ofvan stadgadt.

§ 4.

Derest tjänsteman eller betjent, som från tjänst i lägre ålderstilläggsgrad befordrats till tjänst i högre sådan grad, vid den förra befattningen på grund af intjenadt ålderstillägg uppburit aflöning till högre belopp än honom vid den nya befattningen tillkommer, eger han såsom personligt aflöningstillägg

uppbära skilnaden, intill dess aflöningen vid den nya tjensten genom intjenande af ålderstillägg stigit till det förut innehafda beloppet.

§ 5.

Tjenst, för hvilken bestämd tjenstgöringsort icke är i staten upptagen, kan af generaltullstyrelsen, i fall af behof, förflyttas från högre till lägre lönegrad; och må, der sådan förflyttning erfordras å tid, då tjensten är med ordinarie innehafvare besatt, denne tilldelas personligt lönetillägg, motsvarande det belopp, hvarmed lönen i den lägre graden kan understiga den lön, tjensteinnehafvaren före förflyttningen egde uppbära.

§ 6.

Afhåller sig tjensteinnehafvare från tjenstgöring utan behörigt tillstånd och utan att kunna styrka giltigt förfall, hafve förverkat rätt till den å tiden belöpande aflöning vid tjensten.

§ 7.

Vid afgang från tullverkets tjenst till följd af afskedstagande eller dödsfall utgår aflöningen för den månad, hvar under afgangens eger rum, med tre fjerdedelar jemte hvad af återstoden belöper för tiden till och med afgangsdagen.

Hvad sålunda stadgats eger jemväl tillämpning vid afgang från tjenst i annan ordning än nu sagts, der icke stadgandet i § 6 annorlunda föranleder.

§ 8.

Aflöning vid ledig tjenst, som i vanlig ordning återbäses, tillfaller tullstatens enskilda pensionsinrättning, i den

mån densamma icke erfordras för tjänstens uppehållande under ledigheten.

§ 9.

Semester må åtnjutas af tjänsteman vid lokalförvaltningen under en månad årligen samt af öfveruppsyningsman och uppsyningsman under femton dagar årligen, i den mån sådant pröfvas kunna ske utan hinder för göromålens gång och med iakttagande, att å ort, der göromålen under viss del af året äro af väsentligt mindre omfattning än eljest, semester för tjänsteinnehafvare, som icke har chefskap, i allmänhet förläggas till tid, då tjänsten kan lemnas utan vikarie.

Tjänsteinnehafvare, som har sig anförtrodd uppbörd eller ansvar för uppbörd, är pliktig begagna sig af honom tillkommande semester å tid, som af generaltullstyrelsen bestämmes.

Betjent, som icke är berättigad till semester, må, i den mån i sådant afseende till vikaries ersättande anvisadt anslag förslår, kunna tilldelas ledighet under högst femton dagar af ett och samma kalenderår med bibehållande af sin aflöning.

§ 10.

Beloppet af anslag, som vid vissa tjänster erfordras till jakt-, båt- eller hästlega eller till resekostnader, bestämmes af generaltullstyrelsen att utgå af för sådant ändamål särskildt anvisade medel.

Anslag, som nu är sagdt, utgår till den, som förrättar tjänsten, så vida icke tjänsten bestrides på förordnande, i hvilket fall ordinarie innehafvare deraf må kunna vid anslaget, i den mån det icke är afsedt till och erfordras för bestridande af resekostnader, bibehållas, mot det att han tillhandahåller vikarien hvad som för anslaget skall hållas.

§ 11.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp, allt efter som det ena eller det andra pröfvas för tullverket förmånligast, må enligt reglemente, som af generaltullstyrelsen fastställas, tilldelas betjente vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen, med undantag af öfveruppsyningsmännen.

§ 12.

Kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter efter läkares skriftliga ordination lemnas ordinarie betjente, enligt de närmare föreskrifter Kongl. Maj:t meddelar.

§ 13.

Flyttningshjelp till belopp motsvarande högst den verkliga flyttningskostnaden må af generaltullstyrelsen, i den mån dertill anvisade medel förslå, tilldelas tjänsteman eller betjent, som förflyttas från tjänst å en ort till tjänst å annan ort, der aflöningen icke öfverstiger den förut innehafda och afsevärdt högre extra inkomster icke kunna påräknas.

§ 14.

Tjänsteman vid lokalförvaltningen i städerna Stockholm, Göteborg, Helsingborg, Malmö och Trelleborg, hvilken förordnas att handhafva bestyret med tullbehandling af från utlandet ankommande resandes effekter samt med uppbörd och redovisning af därför inflytande tullafgift, må, i den mån sagda bestyr måste förrättas nattetid eller eljest utom stadgad tjänstgöringstid och hinder möter för medgifvande af motsvarande lindring i den ordinarie tjänstgöringen, kunna, efter general-

tullstyrelsens bepröfvande, för sådan öfvertidstjenstgöring tilldelas särskildt arfvode med högst 75 kronor i månaden.

§ 15.

Arfvoden till tullexpeditionsföreståndare äfvensom till betjente vid gränsbevakningen, hvilka förordnas att, jemte bestri- dande af innehafvande tjenst å stat, förestå gränsstation med skyldighet tillika att tillhandahålla de vid sådan station för varors tullbehandling och förvar erforderliga lokaler, bestämmas af Kongl. Maj:t efter förslag af generaltullstyrelsen.

§ 16.

I händelse tjensteman eller betjent, vare sig ordinarie eller sådan extra ordinarie, som är mot årligt arfvode anställd, aflider i följd af olyckshändelse, timad under tjensteutöfning, må ett belopp, motsvarande den afidnes aflöning eller arfvode för en månad, såsom begrafningshjelp tilldelas hans dödsbo.

§ 17.

Extra ordinarie tjensteman eller betjent, som af anledning att ordinarie tjensteinnehafvare åtnjuter ledighet för sjukdom eller annat giltigt tjensteförhinder förordnas att bestrida ordinarie tjenst, åtnjuter, jemte tilläfventyrs ifrågakommande rese- kostnadsersättning, under tjenstgöringstiden dagaflöning efter den tjenst, han bestrider, att utgå med följande belopp, nem- ligen:

för kustroddareyssla	2 kronor	— öre
» roddareyssla med begynnelseaflöning af		
800 kronor	2 »	— »
» roddareyssla med högre aflöning	2 »	25 »

för kammarvaktmästaretjenst	2	kronor	25	öre
» vaktmästaretjenst med begynnelseaflöning af 900 kronor	2	»	—	»
» vaktmästaretjenst med begynnelseaflöning af 1,100 kronor	2	»	50	»
» vaktmästaretjenst med begynnelseaflöning af 1,300 kronor	3	»	—	»
» gräns- eller kustvakttjenst	2	»	25	»
» kustuppsyningsmanstjenst	2	»	50	»
» uppsyningsmanstjenst med begynnelse- aflöning af 1,300 kronor	2	»	75	»
» uppsyningsmanstjenst med högre aflö- ning äfvensom för jaktuppsynings- mans- eller kustbevakningsförmans- tjenst	3	»	—	»
» öfveruppsyningsmans- eller gränsöfver- uppsyningsmanstjenst	3	»	50	»
» kammarskrifvaretjenst med begynnelse- aflöning af 2,100 kronor eller der- under	3	»	—	»
» kammarskrifvaretjenst med begynnelse- aflöning af 2,300 kronor äfvensom för inspektorstjenst	3	»	50	»
» tullfiskals-, gränsbevakningschefs- eller kontrollörstjenst	4	»	—	»
» tjänstebefattning, högre än ofvannämnda	5	»	—	»

Dagaflöning, som nu är sagd, skall utgå i främsta rummet af disponibla lönen och tjänstgöringspenningarna vid den tjenst, som den till dagaflöningen berättigade uppehåller; kommande ålderstillägg, som jemlikt § 2 skall af tjensteinnehafvare under tjänstledighet afstås, att tullverket besparas.

Innehar den, som enligt denna § förordnats att tjänstgöra, årligt arfvode, hvars belopp, för dag räknadt, öfverstiger den dagaflöning, han enligt nu bestämda grunder skulle åtnjuta, må han bibehållas vid arfvodet samt dagaflöningen i stället disponeras för uppehållande af de med arfvodesbefattningen förenade göromål.

Åtnjuter den, som enligt denna § förordnats att förrätta tjänst eller arfvodesbefattning, för tjänsteförrättning å ordinarie tjänstgöringstid och ordinarie tjänstgöringsort godtgörelse af enskild person till minst samma belopp, som nu är stadgadt, må dagaflöning enligt denna § icke samtidigt utgå.

§ 18.

Godtgörelse till extra ordinarie tjänsteman eller betjent, som i anledning af ordinarie tjänsteinnehafvares tjänsteresa eller semester förordnas att bestrida ordinarie tjänst, bestämes af generaltullstyrelsen men må i intet fall sättas till högre belopp, än som skolat utgå, derest förordnandet meddelats i följd af tjänsteförhinder, hvarom i § 17 stadgas.

§ 19.

Ersättning till den extra ordinarie personal, som utöfver de å stat anstälde tjänstemän och betjente erfordras vid lokalförvaltningen samt vid kust- och gränsbevakningen och fördenskull behörigen förordnas eller, efter generaltullstyrelsens medgifvande, inkallas till längre eller kortare tids tjänstgöring, bestämes af styrelsen, med iakttagande att dagaflöning till inkallad extra ordinarie tjänsteman eller betjent så vidt möjligt bör begränsas till belopp, som för enahanda tjänstgöring enligt § 17 utgår.

§ 20.

Hvar, som konstitueras att tillträda tjänst vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning med eller efter 1904 års ingång, vare underkastad bestämmelserna i detta reglemente. Den, som dessförinnan tillträdt innehavande befattning å ordinarie stat utan skyldighet att åtnöjas med blifvande löneroglering samt icke före den 1 november 1903 förklarar sig vilja öfvergå på 1904 års stat och underkasta sig detta reglemente, kommer att bibehållas vid förut gällande aflöningsförmåner och att vara underkastad de för dessas åtnjutande gifna föreskrifter; skoland emellertid jemväl tjänsteman, som icke tillträder 1904 års stat, vara berättigad till full pension vid uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjensteår.

§ 21.

Den, som jemlikt § 20 är underkastad föreskrifterna i detta reglemente, skall jemväl vara skyldig att, såväl i fråga om pension som beträffande villkoren för åtnjutande af aflöning under tjänstledighet, underkasta sig de förändrade bestämmelser, som framdeles kunna varda meddelade.

Motiv
till
förslaget till aflöningsreglemente.

I komiténs förslag till aflöningsreglemente hafva sammanförts icke blott de allmänna villkoren för åtnjutande af den i stat uppförda aflöning till tjänstemän och betjente vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning jemte bestämmelser i öfrigt angående samma personal tillkommande förmåner utan ock föreskrifter om godtgörelse till extra ordinarie tjänstemän och betjente, hvilka på grund af förordnande eller såsom till tjänstgöring inkallade bestrida göromål vid viss tullförvaltning eller vid den fasta eller den rörliga tullbevakningen. Att jemväl i sistberörda ämne stadganden ansetts böra i reglementet inflyta, har sin orsak i komiténs åsigt om lämpligheten af, att vissa grunder för godtgörande af den extra ordinarie personalens tjänstgöring fastställas i sammanhang dermed, att de för ändamålet afsedda medel anvisas såsom förslagsanslag. Deremot har, då komitén af skäl, som i början af betänkandet anförts, ansett sig icke böra föreslå ändring i aflöningarna vid centralverket, anledning icke förefunnits att i detta sammanhang underkasta gällande bestämmelser angående villkoren för åtnjutande af aflöning å generaltullstyrelsens stat någon granskning.

§ 1.

De i denna paragraf omförmälda särskilda aflöningstitlarna lön, tjänstgöringspenningar och ålderstillägg hafva i afdelningen IV af betänkandet gjorts till föremål för närmare behandling.

§ 2.

Här angifvas de allmänna villkoren för åtnjutande af den i stat uppförda aflöning.

Bland dessa villkor har till en början, i öfverensstämmelse med hvad inom centralverket gäller, intagits en allmän bestämmelse, att tjensteinnehafvare skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som kan varda föreskrifven.

Enligt gällande instruktion för generaltullstyrelsen af den 1 november 1878 är innehafvare af sådan tjänst vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen, för hvilken tullverkets stat icke upptager bestämd tjenstgöringsort, underkastad den förändring af tjenstgöringsort, som kan varda bestämd, i händelse beslut fattas om indragning eller förändring af den tjänst han innehar, dock att sådan förflyttning icke må medföra minskning i den ordinarie lön, tjensteinnehafvaren enligt stat åtnjuter.

Skyldigheten att under sålunda angifven förutsättning låta sig förflyttas till annan tjänst af samma grad och med minst lika stor lön har komitén ansett böra erhålla tillämplighet jemväl å innehafvare af befattning, för hvilken staten upptager *bestämd* tjenstgöringsort. Visserligen torde det ytterst sällan ifrågakomma, att med afseende å tjänst af sistnämnda slag behof af ett dylikt stadgande gör sig gällande. I de undantagsfall, der rörelsen i stapelstad befinnes hafva så nedgått, att chefsbefattning vid dervarande tullförvaltning kan indragas eller nedflyttas i lägre tjenstegrad, inträffar nemligen en sådan nedgång gifvetvis icke så plötsligt, att icke dylik omorganisation i allmänhet kan i tid förberedas; men med afseende å tillfällen, då aflöningsstaten underkastas en mera genomgående granskning, synes det kunna vara lämpligt, likasom det för vederbörande tjensteinnehafvare icke lär kunna innebära

någon obillighet, att ifrågavarande skyldighet får gälla för personalen i sin helhet.

Vidkommande åter befattningar, för hvilka tullverkets stat icke upptager bestämd tjänstgöringsort och hvilkas innehafvare förty utnämnas endast till viss tjänstegrad med tjänstgörings-skyldighet tills vidare å anvisad ort, synes en något vidsträcktare förflyttningsskyldighet för befattningarnas innehafvare vara af förhållandena betingad. Visserligen må, enligt den afdelning af förenämnda instruktion, som handlar om åtal och ansvar för tjänstefel, tjänsteman eller betjent vid lokalförvaltning eller kust- och gränsbevakning, som befinner ej vidare nöjaktigt uppfylla sina åligganden vid den befattning han innehar men kan lämpligare användas till annan tjänstgöring, förflyttas till befattning i samma grad å samma eller annan ort under enahanda vilkor i afseende å lönen som det ofvan omförmälda; men uppenbart torde vara, att en tjänsteinnehafvare kan, äfven utan att hafva låtit något felaktigt förfarande komma sig last, befinnas af olika anledningar mindre väl lämpa sig för innehafvande tjänst och dock vara fullt användbar till bestridande af annan likställd befattning. För möjliggörande af den större rörlighet inom en och samma tjänstegrad, som förty lärer få anses i tullverkets intresse påkallad och som jemväl lärer hafva afsetts med anordningen, att utnämning skulle ske endast till viss grad, synes skyldigheten för innehafvare af tjänstebefattning, hvarom nu är fråga, att underkasta sig förändring af tjänstgöringsort böra icke göras beroende af annat vilkor, än att minskning ej eger rum i den del af aflöningen, som grundlägger pensionsrätt, d. v. s. lönen.

Hvad deremot tjänstgöringspenningarna beträffar, torde enahanda förbehåll icke kunna åt tjänsteinnehafvaren inrymmas, alldenstund icke minst i fråga om de underordnade tjänstegraderna — inom hvilka behof af dylik transport väl hufvudsakligen ifrågakommer — förhållandet fortfarande torde blifva, att tjänstgöringspenningarnas belopp beror af, förutom befatt-

ningens mer eller mindre ansträngande beskaffenhet, äfven lefnadskostnaderna på platsen, i den mån prisförhållandena derstädes stält sig afsevärdt högre eller lägre än i allmänhet å andra orter.

Betydelsen af den i § 2 intagna föreskriften om skyldighet för innehafvare af befattning vid kust- eller gränsbevakningen att i visst fall öfvertaga den tjenstgöring i annan tjenstegrad, hvartill han kan finnas lämplig, har angifvits under de särskilda afdelningar af betänkandet, som angå kust- och gränsbevakningen.¹⁾

Föreskriften beträffande förbud i allmänhet att med tjenst å tullverkets stat förena annan tjenst kommer att i detta hänseende likställa tjensteinnehafvare vid tullverkets lokal-förvaltning samt kust- och gränsbevakning med tjensteinnehafvare såväl i generaltullstyrelsen som vid ett flertal andra verk.

I denna paragraf hafva vidare, jemte det den allmänna grundsats uttalats, att aflöningen må af tjensteinnehafvare uppbäras oafkortad endast för den tid, han verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester eller dermed jemförlig kostnadsfri ledighet, intagits bestämmelser om, huru stor del af aflöningen tjensteinnehafvare, som af en eller annan anledning åtnjuter ledighet, är skyldig att under ledigheten afstå.

Beträffande då först de fall, der ledigheten åtnjutes på grund af sjukdom eller annat giltigt förfall — hvarvid för närvarande, jemlikt nådiga brefvet den 8 januari 1875, tjensteinnehafvaren skall afstå en fjerdedel af sin hela aflöning, ehvad den utgår såsom lön, tjenstgöringspenningar eller ålders-tillägg — har komitéen, såsom i betänkandet omförmäls, icke funnit anledning föreslå någon för dessa fall i allmänhet gällande ändring; dock att, i likhet med hvad förhållandet är inom post- och telegrafverken samt vid statens jernvägar, särskilda,

¹⁾ Se sid. 163, 169 och 205.

mindre stränga bestämmelser ansetts af billighetshänsyn påkallade för det fall, att tjänsteinnehafvare till följd af kroppsskada eller sjukdom, ådragen under tjensteutöfning, blifvit under viss tid oförmögen till tjenstgöring.

Har deremot ledighet beviljats af annan anledning än nu nämnts, såsom för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, anser komitén tjänsteinnehafvaren böra kunna förpligtas att, utöfver sagda fjerdedel af aflöningen, ytterligare afstå så mycket, som erfordras för tjenstens uppehållande under ledigheten; och har det ansetts lämpligt, att uttrycklig bestämmelse härom meddelas. För närvarande är något allmänt gällande stadgande för nu ifrågavarande fall icke meddeladt, utan har det varit brukligt att vid beviljande af ledighet för nyssnämnda ändamål i hvarje särskildt fall föreskrifva, att ledigheten icke må medföra någon kostnad för tullverket.

Med hänsyn till angelägenheten deraf, att vikarie alltid vid behof må finnas att påräkna, har i förslaget intagits den från gällande föreskrifter för tjänsteinnehafvare å generaltullstyrelsens stat hemtade bestämmelsen, att tjänsteinnehafvare af lägre grad är skyldig att under viss tid hvarje år efter förordnande bestrida högre tjenst.

I fråga om ålderstillägg torde, utöfver hvad angående detta ämne förut blifvit anfördt¹⁾, endast behöfva tilläggas, att bestridande på förordnande af tjenst, som varit å tullverkets extra aflöningsstat uppförd, ansetts böra för vinnande af rätt till ålderstillägg gälla såsom ordinarie tjenstgöring. Att vid tillämpning af bestämmelserna om rätt till ålderstillägg den föreslagna indelningen i ålderstilläggsgrader bör ega retroaktiv verkan, torde vara uppenbart.

Någon skyldighet för tjänsteman eller betjent vid tullverkets lokalförvaltning eller kust- eller gränsbevakning att

---

¹⁾ Se sid. 238 och följande.

efter uppnådd pensionsålder afgå från innehavande befattning är för närvarande icke stadgad för annat fall, än att han befinnes till nöjaktig tjenstgöring oförmögen.

Den vid löneregleringar under senare tider tillämpade grundsats, att tjensteinnehafvare icke bör tillåtas att efter uppnådd pensionsålder kvarstå vid sin befattning under annat vilkor, än att han särskildt pröfvas kunna i densamma på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna, hvilken grundsats redan vunnit tillämpning med afseende å tjensteinnehafvare på generaltullstyrelsens stat, bör enligt komiténs åsigt i tillämpningen utsträckas jemväl till tjenstemän och betjente vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning. Någon egentlig granskning af vilkoren för och bestämmelserna i öfrigt om pensionsrätt vid tullverket lärer icke kunna anses hafva ålegat komitén, som vid sådant förhållande, oafsedt den allmänna bestämmelsen i § 21 äfvensom ett par smärre jemkningar, om hvilka nedan förmäles, lämpat här intagna föreskrifter rörande öfvergång till pensionsstat efter de i berörda ämne nu gällande stadganden. Enligt dessa kan en del af tullverkets personal redan före uppnåendet af den allmänna pensionsåldern under vissa omständigheter och vilkor vara berättigad att komma i åtnjutande af pension, om än endast med afkortadt belopp; och jemväl i dylika fall synes tjensteinhafvaren, derest han är till nöjaktig vidare tjenstgöring oförmögen, böra vara skyldig öfvergå till pensionsstat med den pension, honom kan tillkomma.

Såsom nyss antydt blifvit, innefattar emellertid förslaget ett par jemkningar i hittills gällande bestämmelser om pensionsrätt. Dessa jemkningar afse dock endast att undanröjda af författningarnas ordalydelse föranledda oegentligheter, hvilka icke torde öfverensstämma med författningarnas syfte.

Den författning, hvarom i sådant afseende närmast är fråga, är nådiga brefvet den 11 november 1870, hvori, jemte det föreskrift gafs, att dåvarande i nådiga brefvet den 18 no-

vember 1836 meddelade pensionsbestämmelser för tullverkets tjänstemän och betjente skulle fortfarande tillämpas för den egentliga bevakningspersonalen, tillika förklarades, dels att med bevakningspersonalen afsåges »alla de, som tillhörde kustbevakningen samt den stationära tullbevakningen från och med roddaregraden till och med öfveruppsyningsmän», dels ock att öfrige till tullverket hörande embets- och tjänstemän, hvilka antingen genom den då antagna nya staten erhållit ökad aflöning eller efter den 11 november 1870 blefve i tullverkets tjänst antagne eller befordrade, icke egde anspråk på åtnjutande af pensionsrätt efter andra grunder i afseende på lefnadsålder och tjenstetid, än som för rikets civile tjänstemän i allmänhet vore bestämda.

Stadgandet om den särskilda undantagsställningen för bevakningspersonalen — hvilket stadgande, såvidt af förhandlingarna vid 1869 och 1870 årens riksdagar kan dömas, hänförde sig till det förhållande, att »åtskilliga befattningar vid tullverket vore af beskaffenhet att påkalla kroppsansträngningar, som föranledde en lägre pensionsålder» — har på grund af den i nu ifrågavarande nådiga bref gifna förklaring af begreppet bevakningspersonal kommit att omfatta äfven tjänsteman vid kustbevakningen (befälhafvaren för kustbevakningen i Skåne); men då det icke torde vara med stadgandets syfte öfverensstämmande, att i detta hänseende tjänsteman vid kustbevakningen skall, mera än tjänsteman vid gränsbevakningen, intaga olika ställning mot tjänsteman vid lokalförvaltningen, har erforderlig rättelse af denna oegentlighet vidtagits. Likaledes hafva betjente vid gränsbevakningen uttryckligen likstälts med sina vederlikar vid lokalförvaltningen samt kustbevakningen, något som naturligtvis äfven åsyftats i förenämnda 1870 års nådiga bref och, på sätt inhemtats, jemväl hittills iakttagits, ehuru väl ofvan omförmälda förklaring af hvad med bevakningspersonal afses icke nämner gränsbevakningsbetjente.

Hvad derefter angår pensionsåldern för tjänstemännen

öfver hufvud, gälde vid tillkomsten af 1870 års nådiga bref, att civile tjenstemän i allmänhet vore till pension berättigade, då de antingen vid 70 års ålder tillbragt minst 30 år i oafbruten tjenst eller vid 65 års ålder och vid pass 40 års tjenstetid genom laglig läkareattest styrkt sig vara sjuklige eller till helsan försvagade. Sedan emellertid med år 1876 omreglering af civila verk och stater påbörjats samt dervid aflöningsbeloppen fördelats i lön och tjenstgöringspenningar med afsigt, bland annat, att lönen skulle vara grundläggande för pensionsbeloppet, medgaf 1877 års Riksdag, att, oberoende af hvad gällande stadganden innehölle om rätt till pension å allmänna indragningsstaten, civile embets- och tjenstemän samt betjente, hvilkas aflöning på grund af reglering, som skett vid 1876 och 1877 årens riksdagar eller vid följande riksdagar kunde ega rum, vore fördelad i lön och tjenstgöringspenningar, berättigades — der ej för särskilda fall andra bestämmelser vore eller blefve meddelade — att, då de uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjensteår, vid afskedstagandet från tjensten å allmänna indragningsstaten undfå pension till lörens hela belopp, hvilket Riksdagens beslut till efterrättelse meddelades genom nådigt bref den 1 juni 1877.

På grund af sistnämnda besluts lydelse lærer detsamma nu böra vinna tillämpning jemväl å tjenstemännen vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning, något som hittills icke egt rum, oaktadt den reela förutsättningen därför — aflöningsens uppdelning i lön och tjenstgöringspenningar — äfven förut varit för handen. Härigenom ernås ock den fördelen, att tjensteman, som efter 35 års tjenstetid och efter att hafva uppnått 65 men icke 70 lefnadsår befinnes till nöjaktig tjenstgöring oförmögen, kan omedelbart öfverflyttas till pensionsstat, hvilket hittills icke kunnat ske, med mindre än att vederbörligt läkarebetyg företetts. — Med hänsyn till angelägenheten af att icke tjensteman, som är berättigad att qvarstå å nu gällande stat, begagnar sig af denna rätt

för att, utan afseende å förmåga att fortfarande sköta sin tjänst, hålla sig kvar vid densamma till uppnådda 70 lefnadsår, har det syntts nödigt att låta stadgandet om pensionsålderns tidigare inträde vinna tillämpning äfven å tjänsteman, som ej öfvergår på nya staten. (Se § 20).

§ 3.

Det har ansetts skäligt, att enahanda bestämmelser, som gälla i fråga om aflöning vid tjänsteresa, semester och annan ledighet, varda tillämpade jemväl med afseende å i staten uppfördt särskildt arvode för uppehållande af tulldirektörsbefattning.

§ 4.

Vid behandling under afdelningen IV i betänkandet af frågan rörande ålderstillägg har komitén jemväl yttrat sig beträffande personligt aflöningstillägg i det i förevarande paragraf afsedda fall.¹⁾

§ 5.

Stadgandet i denna paragraf — hvilket emellertid torde kunna antagas endast ganska sällan komma att vinna tillämpning, då behof af sådan omflyttning af tjänster, som här afses, väl i allmänhet tillgodoses vid de årligen återkommande regleringarna af tullverkets stater — bereder möjlighet för generaltullstyrelsen att omedelbart flytta tjänstebefattning från ort, der den kan undvaras, till annan ort, der den är behöflig, äfven om aflöningen på de begge ställena är olika. Då förflyttningen skulle få ske endast från högre till lägre lönegrad, kan åtgärden icke medföra ökning men väl besparing i tullverkets utgifter.

¹⁾ Se sid. 247.

Slutet af paragrafen öfverensstämmer med den allmänna grundsats, som funnit uttryck jemväl i § 2, att förflyttning icke får medföra lägre lön för den förflyttade.

§ 7.

Bestämmelserna i denna paragraf hafva sin motsvarighet i aflöningsreglementena för post- och telegrafverken samt statens jernvägar. Hvad der stadgas om tjensteinnehafvares lön bör emellertid, med afseende å föreskrifterna inom tullverket angående aflöningsförhållandena vid tjenstledighet, här i stället vinna tillämpning å tre fjerdedelar af sammanlagda aflöningen.

§ 8.

I aflöningsreglementet har ansetts böra inflyta den genom nådiga brevet den 30 maj 1884 i enlighet med Riksdagens medgifvande lemnade föreskriften, att, då tjenst vid tullverket är ledig och kommer att i vanlig ordning återbesättas, den del af aflöningen efter stat, som icke erfordras för tjenstens uppehållande under dylik ledighet, må tillfalla tullstatens enskilda pensionsinrättning.

§ 9.

I denna paragraf hafva intagits bestämmelser angående *semester* för tjenstemän samt öfveruppsyningsmän och uppsyningsmän vid lokalförvaltningen äfvensom angående *ledighet med bibehållande af aflöning* för sådane betjente vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen, som icke skulle vara berättigade till semester.

Förmånen af semester är nu enligt nådigt bref den 26 mars 1881 i allmänhet beredd tjenstemännen vid tullverkets lokalförvaltning. Genom detta nådiga bref har nemligen generaltullstyrelsen bemyndigats att tillsvidare, och intill dess annorlunda kunde varda förordnad, träffa sådana anordningar, att, i den mån utan hinder för göromålens gång ske kunde,

tulltjenstemännen vid lokalförvaltningen i rikets stapelstäder bereddes en månads semester årligen, dock under vilkor dels att kostnaden för vikariat under semestern icke finge öfverstiga half lön för den lägsta tjänstegraden inom den förvaltningsafdelning, der ledighet åtnjötes, eller, om tjänsteman i lägsta grad der ej funnes anställd, för motsvarande befattning i sådan grad inom annan närmast jemförlig afdelning af tullförvaltningen, dels ock att det å lokaltullförvaltningens samt kust- och gränsbevakningens stat upptagna anslag till vikariatsersättning, extra biträden m. m. härigenom icke öfverskredes; hvarjemte Kongl. Maj:t i nåder föreskrifvit, att i allmänhet, och der icke särskilda förhållanden påkallade undantag, iakttagas skulle, att semestern för lägsta gradens tjänstemän förlades till den del af året, då tjänstegörömlen vore mindre talrika.

Vid tiden för tillkomsten af omförmälda nådiga bref förelåg icke samma anledning som för närvarande att i det hänseende, hvarom nu är fråga, egna någon uppmärksamhet åt tulltjenstemännen på andra orter än i stapelstäderna. Det är nemligen först efter denna tid, som i åtskilliga städer inne i landet tillkommit fullständiga tullförvaltningar, och tjänstemännen vid dessa synas med lika stort skäl som deras vederlikar i stapelstäderna böra erhålla semester. Likaledes äro vid de gränstullkamrar, som inrättats med anledning af mellanriksbanornas tillkomst, åtskillige tjänstemän anstälde, hvilka väl behöfva att komma i åtnjutande af samma förmån, och slutligen torde icke heller skäl föreligga att förvägra det fåtal tjänstemän, som vid lokalförvaltningen ytterligare förefinnes, nemligen inspektorerne, förmånen af semester.

Tjänstemännen vid kust- och gränsbevakningen hafva icke af komitén föreslagits att erhålla förmånen af semester, dels med hänsyn till deras mera rörliga tjänstgöring, som icke i sådan grad som i allmänhet tjänstgöringen vid lokalförvaltningen är egnad att framkalla behof af ledighet och hvila,

dels ock med afseende å svårigheten att för desse tjänstemän erhålla lämplige vikarier.

Principen, att förmånen af viss ledighet med bibehållande af aflöning må, åtminstone i någon mindre omfattning, beredas jemväl betjente, har från och med år 1896 vunnit tillämpning inom postverket, och i det nyligen utfärdade aflöningsreglementet för tjänstemän och betjente vid detta verk har intagits den bestämmelsen, att vid distrikts- eller lokalförvaltning anställd vaktbetjent må kunna, i den mån i sådant afseende till vikaries ersättande anvisadt anslag förslår, tilldelas ledighet högst femton dagar under ett och samma kalenderår med bibehållande af sin aflöning; och har för detta ändamål vid fastställande af stat för år 1903 anvisats ett belopp af 16,000 kronor.

Jemte det komitéen ansett motsvarande förmån böra beredas den lägre tullbetjeningen, hvars tjänstgöring torde vara icke mindre ansträngande än postvaktbetjentes, har komitéen tillika funnit billigt, att tjänsteinnehafvarne inom de två högsta betjentgraderna vid lokalförvaltningen, nemligen öfveruppsyningsmännen och uppsyningsmännen, i anseende till sin ansvarsfulla och synnerligen ansträngande tjänstgöring erhålla enahanda rätt till ledighet som tjänstemän, likväl med inskränkning beträffande tiden till hälften emot desse; och har komitéen här förty upptagit öfveruppsyningsmän och uppsyningsmän vid lokalförvaltningen såsom berättigade till femton dagars semester. Häraf föranledda kostnader för vikariat skulle obetydligt öfverstiga 3,200 kronor om året.

Rätten till kostnadsfri ledighet för öfrige tullverkets betjente har — liksom i fråga om postvaktbetjente — begränsats till den omfattning, som ett till erforderlige vikariers aflönande anvisadt bestämdt anslag skulle medgifva; och då sådan ledighet endast mera undantagsvis torde behöfva ifrågakomma för kust- och gränsbevakningsbetjente i följd af de hygieniskt gynsamare vilkor, under hvilka deras tjänstgöring försiggår, samt, hvad den stationära tullbevakningen beträffar, dithörande

betjente antagits böra komma i åtnjutande deraf endast i den mån, som de på grund af ansträngande tjenstgöring eller andra särskilda orsaker äro i behof af någon tids hvila, har anslaget till beredande af kostnadsfri ledighet för sådane tullbetjente, som icke äro berättigade till semester, synts icke behöfva sättas högre än till 10,000 kronor.

För jemförelses skull må här tilläggas, att utgifterna för vikariatstjenstgöring under kostnadsfri ledighet för postverkets 1,250 vaktbetjente bestämts att utgå med högst 16,000 kronor om året, medan motsvarande utgifter under sådan ledighet för tullverkets 1,187 betjente — inberäknadt vikariatsersättning i följd af den för öfveruppsyningsmän och uppsyningsmän föreslagna semester — skulle obetydligt öfverstiga 13,200 kronor.

Enär å vissa orter, företrädesvis i Norrland, göromålen under en del af vintern äro af väsentligt mindre omfattning än eljest, har komitén, i syfte att kostnaderna för semester-vikariat skulle kunna i någon mån nedbringas, föreslagit, att å sådan ort semester för tjensteinnehafvare, som icke har chefskap, i allmänhet förläggas till tid, då tjensten kan lemnas utan vikarie.

Det har vidare ansetts lämpligt att i fråga om sådane tjensteinnehafvare, som hafva sig anförtrodd uppbörd eller ansvar för uppbörd, införa en bestämmelse, hvilken har sin motsvarighet inom postverket och telegrafverket, nemligen att desse tjensteinnehafvare skola vara pligtige begagna sig af dem tillkommande semester å tid, som af generaltullstyrelsen bestämmas.

Föreskrifterna angående vikariatstjenstgöring under semester samt godtgörelsen dervid återfinnas dels bland aflöningsvilkoren uti § 2, dels ock uti § 18.

§ 10.

I sammanhang med de vid 1878 års riksdag vidtagna förändringar i afseende å uppställningen af tullverkets utgifts-

stater, hvarvid anslagen till jakt- och båtlega samt till häst-
lega och resekostnader sammanfördes till ett anslagsbelopp,
erhöll generaltullstyrelsen enligt nådigt bref den 20 december
1878 bemyndigande att disponera berörda anslag för det der-
med afsedda ändamål; och läser denna anordnings fortfarande
bestånd betingas af den styrelsen tillerkända rätt i fråga om
tjensteinnehafvares förflyttning från en till annan tjenstgö-
ringsort.

Bestämmelser, motsvarande paragrafens senare del, före-
finnas i generaltullstyrelsens cirkulär den 15 januari 1885.

§ 11.

Beträffande det ämne, i afseende hvarå denna paragraf inne-
håller bestämmelser, eller frågan om tilldelande åt visse tullbe-
tjente af uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning,
hänvisas till hvad å sid. 226 och följande i betänkandet anförts.

§ 12.

Förmånen af fri läkarevård är sedan längre tid tillbaka
beredd tullverkets lägre vaktbetjening i Stockholm, Göteborg
och Malmö samt tullpersonalen i Dalarö, för hvilket ändamål
på tullverkets omkostnadsstat finnas uppförda särskilda arfvo-
den till läkare å dessa platser. Medikamenter på tullverkets
bekostnad åtnjutas deremot endast af sjuke underbetjente på
tullverkets i Stockholm ordinarie stat.

Vid såväl statens jernvägar som post- och telegrafverken
är emellertid rätten till kostnadsfri läkarevård jemte medika-
menter beredd personalen i betydligt större omfattning än vid
tullverket.

Det af Kongl. Maj:t den 3 maj 1901 utfärdade förnyade
aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid statens
jernvägar innehåller i detta ämne följande bestämmelser:

»Kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter lemnas enligt
de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t meddelar, åt den vid

distrikten anställda personalen äfvensom åt der anstälde betjentes hos dem boende hustrur och oförsörjda barn.»

Uti det den 6 juni 1902 utfärdade aflöningsreglementet för tjänstemän och betjente vid postverket är föreskrifvet, att kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter lemnas enligt de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t meddelar, åt de vid distrikts- och lokalförvaltningarna anstälde ordinarie och extra betjente; och motsvarande bestämmelse återfinnes jemväl i det samma dag utfärdade aflöningsreglementet för tjänstemän och betjente vid telegrafverket.

Då komitén ansett samtliga ordinarie betjente vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning böra för sin personliga del komma i åtnjutande af enahanda förmåner, som beredts deras vederlikar inom nyssnämnda andra verk, har komitén dock velat förorda den inskränkande bestämmelse i afseende å medikamenter, att sådana må af tullverket bekostas, endast i den mån deras nödvändighet bestyrkes af läkares skriftliga ordination.

§ 13.

Naturligt är, att inom tullverket med dess å vidt skilda orter tjänstgörande personal tjänsteinnehafvares förflyttning från tjänst å en plats till tjänst å en annan ofta kan medföra högst betydande kostnader för familjens flyttning och bohagens transport. Dessa utgifter blifva tydligen mest kännbara för tjänsteinnehafvare med jemförelsevis lägre aflöning, särskildt betjente, och kunna för den obemedlade mången gång rent af grundlägga ekonomiskt obestånd.

Då enligt komiténs förslag generaltullstyrelsens rätt att utan ansökning förflytta tjänsteinnehafvare från tjänst å en till tjänst å annan ort skulle blifva betydligt utsträckt samt billigheten torde fordra, att synnerligast vid dylik förflyttning tjänsteinnehafvaren i möjligaste mån besparas sådana olägenheter deraf som de, hvilka nu berörts, har generaltullstyrelsen

synts böra berättigas att, der styrelsen så pröfvar skäligt, tilldela tjänsteman eller betjent, vid förflyttning från en till annan ort, flyttningshjälp inom den verkliga flyttningskostnadens belopp. Flyttningshjälp har dock ansetts icke böra ifrågakomma i fall, då högre inkomst vid den nya tjänsten kan påräknas, likasom ock sammanlagda beloppet af de för ändamålet till generaltullstyrelsens disposition ställda medel ansetts böra fixeras, i hvilket senare afseende föreslagits, att till flyttningshjälp skulle få från anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m. utgå högst 2,000 kronor.

§ 14.

Vidkommande innehållet i denna paragraf hänvisas till, hvad å sid. 96 och följande i betänkandet anförts angående behovet af förändrad anordning i fråga om uppbörd af tullafgift för passagerareeffekter i städerna Stockholm, Göteborg, Helsingborg, Malmö och Trelleborg.

§ 15.

Hittills hafva arfvoden åt föreståndarne för sådana förtullningsrätt saknande tullkamrar, hvilka enligt komiténs förslag hädanefter skulle benämnas tullexpeditioner, bestämts i samma ordning som aflöningen åt tullverkets ordinarie tjänstemän och betjente samt liksom aflöningsbeloppen uppförts i aflöningsstaten, under det att arfvodena åt de gränsbevakningsbetjente, hvilka förordnats att förestå förtullningsstation vid landgräns, blifvit på förslag af generaltullstyrelsen bestämda af Kongl. Maj:t samt utgått från anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m.

Med afseende å dessa olika arfvodens jemförelsevis ringa storlek -- för närvarande vexlande mellan beloppen 200, 300 och 400 kronor -- torde deras fastställande lika litet i ena som i andra fallet vara en angelägenhet af tillräcklig betydelse för

att behöfva göras till föremål för Riksdagens pröfning, med hänsyn hvartill komitén ansett båda dessa slag af arfvoden skäligen kunna, efter förslag af generaltullstyrelsen, bestämmas af Kongl. Maj:t.

§ 16.

Beträffande den i denna paragraf intagna bestämmelse om rätt till begravningshjelp hänvisas till hvad å sid. 305—307 i betänkandet blifvit i detta ämne anfördt.

§§ 17—19.

Dessa paragrafer innefatta bestämmelser om godtgörelse till extra ordinarie tjänsteman eller betjent, som förordnas att bestrida ordinarie tjänst, af anledning att ordinarie tjänsteinnehafvare åtnjuta ledighet för sjukdom eller annat giltigt tjänstgöringsförhinder (§ 17), eller som erhåller dylikt förordnande i anledning af ordinarie tjänsteinnehafvares tjänsteresa eller semester (§ 18), eller som till förstärkning af den ordinarie personalen behörigen förordnas eller inkallas i längre eller kortare tids tjänstgöring (§ 19).

De nu gällande bestämmelserna om godtgörelse åt extra ordinarie tjänsteman eller betjent, som i anledning af ordinarie tjänsteinnehafvares förfall förordnas att bestrida ordinarie tjänst, återfinnas sammanförda i generaltullstyrelsens cirkulär den 15 januari 1885. Enligt dessa bestämmelser utgår i dylikt fall dagtraktamente för följande tjänster med nedannämnda belopp, nemligen:

för kontrollörstjänster med 2,400 kronors aflöning	4	kronor	
» inspektorstjänster	3	»	
» kammarskrifvaretjänster med 2,000 kronors aflöning	3	»	
» kammarskrifvaretjänster med 1,800 kronors aflöning	2	»	50 öre

för öfveruppsyningsmanstjenster med 2,000 kronors aflöning	3 kronor		
» öfveruppsyningsmanstjenster med 1,800 kronors aflöning	2	»	50 öre
» uppsyningsmanstjenster med 1,500 kronors aflöning	2	»	50 »
» uppsyningsmanstjenster med 1,200 kronors aflöning	2	»	25 »
» gränsridaretjenster	1	krona	75 »
» kustvakttjenster	1	»	75 »
» vaktmästaretjenster i Stockholm o. Göteborg	2	»	50 »
» » å andra orter med 1,200 eller 1,000 kronors aflöning	2	»	
» vaktmästaretjenster med 900 kronors aflöning	1	krona	75 »
» » » 800 » »	1	»	50 »
» kammarvaktmästaretjenster	1	»	50 »
» roddaresysslor med 900 kronors aflöning	1	»	75 »
» » » lägre aflöning	1	»	50 »
» kustroddaresysslor	1	»	50 »
» jaktbåtsmanssysslor	1	»	50 »

Detta traktamente skall utgå i främsta rummet af disponibla lönen och tjenstgöringspenningarna vid den tjenst, som den till traktamentet berättigade uppehåller, samt till derutöfver erforderligt belopp af anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m. Då i nådiga brefvet den 8 januari 1875 finnes stadgadt, att vid förfall för ordinarie innehafvare af tjenst vid tullverket, utom sjelfva centralverket, tjensteinnehafvaren skall, derest han ingått på 1875 års stat, till sin vikarie afstå en fjerdedel af sin hela aflöning, utgår sålunda till vikarie förordnad extra ordinarie tjenstemans eller betjents traktamente i främsta rummet af sagda andel af aflöningen; dock att, derest tjensteinnehafvaren åtnjuter ålderstillägg, af hvilket han likaledes afstår en fjerdedel, denna del af ålderstillägget icke tillfaller vikarien utan besparas tullverket.

Rörande ersättning åt extra ordinarie tjänsteman eller betjent, som i anledning af ordinarie tjensteinnehafvares tjensteresa förordnas att bestrida tjenst, är för närvarande icke särskildt stadgadt. Har deremot förordnande meddelats i följd af semester för ordinarie tjänsteman, gäller jemlikt nådiga brefvet den 26 mars 1881, att kostnaden för vikariat icke får öfverstiga half lön för den lägsta tjenstegraden inom den förvaltningsafdelning, der ledighet åtnjutes, eller, om tjänsteman i lägsta grad der ej finnes anställd, för motsvarande befattning i sådan grad inom aunan närmast jemförlig afdelning af tullförvaltningen. Då innehafvare af lägsta tjenstegrad, kammarskrifvare, åtnjuter lön af 1,500 kronor, utgår sålunda ersättning för semestervikariat med 62 kronor 50 öre för månad räknadt.

Hvad slutligen beträffar godtgörelsen åt de extra ordinarie tjänstemän och betjente, som äro till tjenstgöring vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen inkallade, har densamma till och med utgången af juni månad år 1900 för hvarje särskild tjenst utgått med i allmänhet samma belopp, som i generaltullstyrelsens ofvan omförmälda cirkulär är bestämdt för extra ordinarie tjänsteman eller betjent, hvilken i anledning af förfall för ordinarie tjensteinnehafvare undfått förordnande å motsvarande tjenst. Från och med den 1 juli 1900 utgår emellertid ifrågavarande godtgörelse till extra ordinarie tjänstemän och betjente med högre belopp än nyss är sagdt, i det att dagtraktamente, som icke öfverstiger tre kronor, blifvit höjdt med tjugo procent af förut utgående belopp; dock att extra ordinarie kammarskrifvare, som inkallas till tjenstgöring i någon af städerna Stockholm, Göteborg, Helsingborg, Malmö, Norrköping, Gefle eller Sundsvall, eger under vissa vilkor åtnjuta ett till fyra kronor förhöjdt dagtraktamente.

De bestämmelser angående ersättning åt vid förfall för ordinarie tjensteinnehafvare förordnad extra ordinarie tjänsteman eller betjent, hvilka innefattas i § 17 af aflöningsregle-

mentet, skilja sig som synes från de nu gällande i fråga om beloppen af den för dag utgående godtgörelsen, hvilken ansetts böra benämnas dagaflöning i stället för dagtraktamente. En genomgående höjning har nemligen egt rum, betingad dels af enahanda förhållanden, som föranledt komiténs förslag om ökad aflöning för ordinarie tjensteinnehafvare, dels ock af det förhållande att, enligt hvad upplyst blifvit, det stundom mött svårighet att finna lämplige personer, villige att mot nu utgående dagtraktamente mottaga förordnande å tjenst, hvars innehafvare varit af förfall hindrad att tjenstgöra. I fråga om flera tjänster, särskildt af de högre graderna, kommer emellertid den föreslagna dagaflöningen endast undantagsvis att utgå, då i allmänhet förordnande å desamma torde komma att meddelas icke för extra ordinarie utan för ordinarie tjenstemän och betjente, hvarvid bestämmelserna i § 2 af aflöningsreglementet skola tillämpas.

Föreskriften att, derest extra ordinarie tjensteman eller betjent, som förordnas att vid tjensteförhinder för ordinarie tjensteinnehafvare förrätta dennes befattning, innehar årligt arfvode, hvars belopp, för dag räknadt, öfverstiger dagaflöningen enligt reglementet, han må bibehållas vid arfvodet och dagaflöningen i stället disponeras för uppehållande af de med arfvodesbefattningen förenade göromål, eger sin motsvarighet i generaltullstyrelsens förenämnda cirkulär den 15 januari 1885.

Då den ersättning, som jemlikt gällande föreskrifter skall af enskild person utgifvas för vissa tjensteförrättningar, får af ordinarie tjensteinnehafvare uppbäras utan minskning i den honom eljest tillkommande aflöning, lär i regeln äfven vikarien böra, utan afdrag å stadgad vikariatsgodtgörelse, komma i åtnjutande af dylik särskild ersättning; dock har vikariatsgodtgörelsen ansetts icke böra utgå, såvida den af enskild person för tjensteförrättning å ordinarie tjenstgöringstid och ordinarie tjenstgöringsort utgifna ersättning uppgår till minst samma belopp som dagaflöningen.

Hvad beträffar godtgörelse till extra ordinarie tjensteman eller betjent, som i anledning af ordinarie tjensteinnehafvares tjensteresa eller semester förordnas att bestrida ordinarie tjenst, har komitén, på sätt § 18 utvisar, funnit någon för alla fall gällande föreskrift i berörda afseende icke böra meddelas utan ansett lämpligt, att bestämmandet af sagda godtgörelse öfverlemnas åt generaltullstyrelsen, dock med den inskränkning att ersättningen icke i något fall må sättas till högre belopp, än som enligt § 17 skolat utgå för förordnande i der afsedt fall å motsvarande tjenst.

I fråga om ersättningen åt extra ordinarie tjenstemän och betjente, som erfordras till förstärkning af den ordinarie personalen vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen och fördenskull antingen — såsom förhållandet är med biträdande kammarskrifvare och innehafvare af likartade arfvodesbefattningar — behörigen förordnas eller ock af vederbörande lokala tullmyndighet, efter generaltullstyrelsens medgifvande, inkallas till tjenstgöring, synes bestämmanderätten allt fortfarande böra tillkomma nämnda styrelse; och ehuru väl den dagaflöning, som i ty fall kan bestämmas, icke utan att särskilda omständigheter dertill föranleda bör sättas till högre belopp, än som i § 17 stadgas, lärer dock, med afseende å nödvändigheten för styrelsen att i hvarje fall anskaffa erforderliga arbetskrafter, någon ovilkorligen bindande föreskrift icke kunna i detta afseende meddelas. I enlighet med dessa grundsatser har § 19 affattats.

§ 20.

I denna paragraf har, under förutsättning att den nya staten träder i tillämpning med ingången af år 1904, intagits föreskrift om ovilkorlig tillämpning af aflöningsreglementet å alla dem, som derefter tillträda tjenester vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning, hvaremot åt dem, som dessförinnan tillträdt innehafvande befattning, lemnats

valfrihet under viss tid att öfvergå på 1904 års stat och dermed blifva underkastade reglementets föreskrifter eller att bibehållas vid förut gällande aflöningsförmåner och att vara underkastade de för dessas åtnjutande gifna bestämmelser. Komitén har emellertid förutsatt, att för underlättande af öfvergången till den nya staten bestämmelser kunde komma att meddelas angående ovilkorlig skyldighet att ingå å ny stat för dem, som hädanefter utnämnas till tjänster å den gamla staten.

Då det generaltullstyrelsens underdåniga förslag till tullverkets utgiftsstat, som lägges till grund för Kongl. Maj:ts framställning i samma ämne till näst derefter sammanträdande Riksdag, skall till Kongl. Maj:t ingifvas före medlet af november månad, har det, i syfte att specificerad öfvergångsaflöningsstat må kunna föreläggas 1904 års Riksdag, syntts lämpligt, att den 1 november 1903 bestämmes såsom den dag, före hvilken sådan anmälan om öfvergång till ny stat, som nyss omförmälts, bör göras.

Angående slutet af ifrågavarande paragraf hänvisas till hvad här ofvan under § 2 anförts.

§ 21.

Föreskriften i denna paragraf, i den mån densamma icke blifvit i betänkandet berörd i sammanhang med frågan om tjensteinnehafvares i tullverket aflöningsförmåner, öfverensstämmer med kongl. kungörelsen den 21 december 1900 angående skyldighet för innehafvare af tjenstebefattningar vid tullverket och postverket att vara underkastade förändrade bestämmelser i fråga om rätt till åtnjutande af pension.

Sammanfattning af komiténs förslag jemte beräkning af förslagets ekonomiska innebörd.

I korthet sammanfattadt innebär komiténs förslag hufvudsakligen följande, nemligen:

att den från 1901 års början vid generaltullstyrelsens kansli-byrå å extra stat inrättade notariatstjensten uppföres å ordinarie stat (sid. 7—10);

att de två likaledes från 1901 års början vid revisionsbyrån å extra stat inrättade revisorstjänsterna uppföras å ordinarie stat (sid. 10, 11, 14);

att å revisionsbyråns stat inrättas en för byråns statistiska afdelning afsedd aktuarietjenst (sid. 11—14);

att benämningen för den nuvarande revisorn och statistikern å revisionsbyrån förändras till förste aktuarie (sid. 14);

att aflöningen vid de föreslagna nya tjänsterna hos generaltullstyrelsen skall utgå med enahanda belopp som vid öfriga dervarande tjänster i första lönegraden (sid. 14);

att förordnande å de från och med år 1901 å tullverkets extra aflöningsstat uppförda tjänster inom centralverket ej mindre än vid lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen skall för beredande af rätt till ålderstillägg räknas tjänsteinnehafvare till godo, såsom om tjänsten varit på vanligt sätt tillsatt medelst konstitutorial (sid. 15, 359);

att det å generaltullstyrelsens stat nu uppförda fasta anslaget till vikariatsersättning samt arfvoden och flitpenningar åt extra biträden m. m. med delvis förändrad benämning upptages såsom förslagsanslag till belopp af 43,000 kronor, deraf högst 3,000 kronor till flitpenningar (sid. 15—18);

att benämningen tullexpedition antages för de tullkamrar, som nu förestås af så kallade »tullkammareföreståndare», samt att tullverkets ombud å dessa tullplatser i stället erhålla benämningen tullexpeditionsföreståndare (sid. 37);

att vid riksgränsen belägen tullinspektion i stället benämnes gränsinspektion och dess föreståndare gränsinspektor i stället för tullinspektor (sid. 37);

att benämningen tullstation för öfriga förtullningsplatser vid riksgränsen förändras till gränsstation, som förestås af gränsstationsföreståndare (sid. 37);

att jemte öfverinspektor eller tullförvaltare anställd andre chef för tullförvaltning eller tullförvaltningsafdelning benämnes öfverkontrollör och att i sammanhang härmed benämningen »andre kontrollör» ändras till kontrollör (sid. 37);

att tullförvaltningen i Höganäs förändras från tullkammare med kontrollör såsom föreståndare till inspektion med tullinspektor såsom föreståndare (sid. 37—40);

att tullförvaltningen i Malmö, i likhet med tullförvaltningarna i Stockholm och Göteborg, organiseras med sjelfständiga tullförvaltningsafdelningar (sid. 40—45);

att en utaf cheferne för de sålunda till inrättande föreslagna tullförvaltningsafdelningarna i Malmö förordnas att, jemte bestridande af innehafvande tjänst, tills vidare under viss tid såsom tulldirektör utöfva chefskap öfver samtliga dessa afdelningar (sid. 43—45);

att en öfveruppsyningsmanstjänst vid tullbevakningen i Malmö utbytes mot en bevakningskontrollörstjänst vid tullbevakningsinspektionen derstädes (sid. 45);

att vid en hvar af tullkamrarna i Åhus, Halmstad och Karlstad anställas en jemte tullförvaltaren ansvarig öfverkontrollör (sid. 46—52);

att kontrollörstjänsten vid tullkammaren i Visby utbytes mot en kammarskrifvarettjänst (sid. 52—54);

att den vid tullkammaren i Karlshamn nu befintliga kontrollörstjänsten med chefskap utbytes mot kontrollörstjänst utan chefskap (sid. 52—54);

att kontrollörstjänsterna vid tullbevakningsinspektionerna i Stockholm och Göteborg indragas (sid. 54—56);

att tre öfveruppsyningsmanstjenster vid tullbevakningen i Stockholm utbytas mot två bevakningskontrollörstjenster vid tullbevakningsinspektionen derstädes (sid. 56—59);

att tre öfveruppsyningsmanstjenster vid tullbevakningen i Göteborg utbytas mot tre bevakningskontrollörstjenster vid tullbevakningsinspektionen derstädes (sid. 56—60);

att tullkammaren i Grisslehamn indrages samt derstädes i stället inrättas tullstation med uppsyningsman såsom föreståndare (sid. 60—62);

att Kungelfs stapelstadsrätt förklaras hvilande tills vidare (sid. 62—64);

att tullkamrarna i Trosa, Laholm och Åmål indragas (sid. 66, 67);

att tullinspektionen i Engelholm indrages (sid. 67, 68);

att tullstationerna i Dalarö, Sandhamn och Furusund förändras till tullinspektioner (sid. 68—70);

att tullstationerna i Öregrund, Barösund och Nordmaling skola förestås af uppsyningsmän i stället för öfveruppsyningsmän (sid. 71—73);

att tullstationerna i Torekow och Borgholm förändras till tullexpeditioner (sid. 73, 74);

att tullstationen i Ratan förflyttas till Sikeå (sid. 74—76);

att tullstation med uppsyningsman såsom föreståndare inrättas i Smögen (sid. 76—80);

att tullstationen i Medskogen förändras till gränsinspektion (sid 80—82):

att sjuutton öfveruppsyningsmanstjenster och två uppsyningsmanstjenster, hvilkas innehafvare hufvudsakligen bestrida packhusgöromål, förändras till kammarskrifvarebefattningar (sid. 82—88);

att för utöfvande af åklagaremagten i tullmål inom Norrbottens län anställs en fjerde tullfiskal (sid. 89—95);

att tullfiskalerna skall åligga, hvar inom sitt distrikt, att efter generaltullstyrelsens förordnande föra talan eller i sådant

afseende lemna biträde i tullmål, jemväl der sådana hittills anhängiggjorts och utförts ensamt af vederbörande tullförvaltningsföreståndare (sid. 91—95);

att generaltullstyrelsen berättigas att åt ordinarie tjänstemän i städerna Stockholm, Göteborg, Helsingborg, Malmö och Trelleborg uppdraga bestyret med tullbehandling af från utlandet ankommande resandes effekter samt med uppbörd och redovisning af därför inflytande tullafgift mot särskild godtgörelse, i den mån samma bestyr måste förrättas nattetid eller eljest utom stadgad tjänstgöringstid och hinder möter för medgifvande af motsvarande lindring i den ordinarie tjänstgöringen (sid. 96—98);

att särskilda medel ställas till generaltullstyrelsens förfogande för vidtagande af vissa åtgärder, egnade att underlätta tullpersonalens utbildning i och för tjänsten — utdelande af stipendier och anordnande af föreläsningskurser — (sid. 98—102);

att i städerna Eskilstuna och Örebro, hvilka fullgjort föreskrifna vilkor för åtnjutande af stapelstads- samt nederlags- och transitupplagsrätt, tullpersonal uppföres å ordinarie stat (sid. 119, 120, 154, 155);

att befälhafvarens för kustbevakningen i Skåne distrikt utsträcker till att omfatta äfven Blekinge och att denne tjänstemansbenämning förändras till kustbevakningschef (sid. 169—171);

att en kustbevakningschef anställles för Hallands samt Göteborgs och Bohus län (sid. 171);

att, med upphäfvande af den i vissa kusttrakter förekommande militära organisationen för kustbevakningen, denna bevakning i sin helhet organiseras såsom en civil och alltså under krigslagarna icke lydande kår (sid. 173, 174);

att för användning vid kustbevakningen i Stockholms skärgård anskaffas en bevakningsångare (sid. 175—178);

att den för kustbevakningsångarne afsedda maskinpersonal må, utan att anställas å stat, förhyras för längre eller kortare tid i sänder (sid. 179, 192);

att chefskapet öfver gränsbevakningen skall utöfvas, inom Dalsland, Vermland och Dalarne af en sjelfständig, direkte under generaltullstyrelsen lydande »gränsbevakningschef», vid gränsen mot Finland af en under tullkammaren i Haparanda lydande »gränsöfveruppsyningsman» samt inom Bohuslän och Jemtland af tullförvaltarne i Strömstad och Östersund (sid. 198—203);

att utgifterna för eldning, städning och belysning af tullförvaltningarnas tjenstelokaler i samtliga stapelstäder och de öfriga städer, der tullkamrar under tullförvaltares öfverinseende finnas inrättade, samt å de platser vid riksgränsen, der gränstullkamrar finnas anordnade, skola, likasom enahanda utgifter för de åt bevakningspersonalen upplåttna vaktrum, godtgöras af tullverkets medel, äfvensom att kostnaderna för erforderliga skrifmaterialier vid sagda tullförvaltningar skola af tullverket bestridas (sid. 221—226);

att betjente vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning, med undantag af öfveruppsyningsmän, skola, i den mån de enligt meddelade föreskrifter böra vara uniformerade, efter generaltullstyrelsens bestämmande tilldelas uniformspersedlar in natura eller, i fall der sådant finnes för tullverket fördelaktigare, kontant ersättning för hela eller en del af beklädnadskostnaden, allt enligt närmare föreskrifter i reglemente, som af styrelsen fastställles (sid. 226—228);

att tjenstemän och betjente skola med afseende å rätt till ålderstillägg indelas hvardera gruppen i tre grader, till grund för hvilken indelning lägges begynnelseaflöningen vid de särskilda befattningarna (sid. 238—244);

att vid befordran från tjenst i närmast lägre ålderstilläggsgrad vederbörande tjensteinnehafvare skall tillgodoräknas den tid, intill fem år, under hvilken han tilläfventyrs innehafv och bestridt tjenst i berörda grad, sedan han der intjenat stadgad tid för tillträde af hela ålderstillägget (sid. 245—247);

att, derest tjensteman eller betjent, som från tjenst i lägre ålderstilläggsgrad befordrats till tjenst i högre sådan grad, vid den förra befattningen på grund af intjenadt ålderstillägg uppburit aflöning till högre belopp, än honom vid den nya befattningen tillkommer, han skall ega såsom personligt aflönings-tillägg uppbära skilnaden, intill dess aflöningen vid den nya tjensten genom intjenande af ålderstillägg stigit till det förut innehafda beloppet (sid. 245—247);

att förmånen af semester, som hittills tillkommit tjenstemännen vid lokalförvaltningen i rikets stapelstäder under en månad årligen, skall beredas jemväl öfrige tjenstemän vid tullverkets lokalförvaltning under lika lång tid äfvensom öfveruppsyningsmän och uppsyningsmän under femton dagar årligen (sid. 364—367);

att betjent, som icke är berättigad till semester, må, i den mån i sådant afseende till vikaries ersättande anvisadt anslag — af komitén föreslaget till 10,000 kronor — förslår, kunna tilldelas ledighet under högst femton dagar af kalenderår med bibehållande af sin aflöning (sid. 364—367);

att kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter efter läkares skriftliga ordination skall lemnas ordinarie betjente enligt de närmare föreskrifter, Kongl. Maj:t meddelar (sid. 368, 369);

att generaltullstyrelsen må sättas i tillfälle att under vissa vilkor tilldela flyttningshjelp åt tjensteman eller betjent, som förflyttas från tjenst å en till tjenst å annan ort (sid. 369, 370);

att, i händelse tjensteman eller betjent aflider i följd af olyckshändelse, timad under tjensteutföring, ett belopp, motsvarande den aflidnes aflöning eller arfvode för en månad, må såsom begravningshjelp tilldelas hans dödsbo (sid. 307, 371);

att inom de olika tjenstegraderna antalet tjenster, för hvilka staten icke upptager bestämd tjenstgöringsort, skall, jemfördt med antalet nu å ordinarie och extra stat uppförda motsvarande befattningar, blifva följande:

	Enligt komitens förslag till stat.	Nu å stat uppförda		
		ordinarie stat.	extra stat.	summa.
<i>Lokalförvaltningen:</i>				
Kontrollörer.....	¹⁾ 46	21	16	37
Tullfiskaler.....	4	3	—	3
Kammarskrifvare.....	141	74	38	112
Inspektorer.....	10	6	—	6
Öfveruppsyningsmän.....	²⁾ 9	37	2	39
Uppsyningsmän.....	³⁾ 75	64	3	67
Vaktmästare.....	⁴⁾ 502	453	39	492
Kammarvaktmästare.....	10	6	3	9
Roddare.....	53	57	—	57
<i>Kustbevakningen:</i>				
Kustbevakningsförmän (motsvarar kustsergeant)...	1	44	—	44
Jaktuppsyningsmän (motsvara jemväl kustsergeanter).....	39			
Kustuppsyningsmän (motsvara jemväl kustvakter till sjös).....	66	62	2	64
Kustvakter (motsvara kustvakter till häst och till fot).....	37	58	—	58
Kustroddare (motsvara jemväl jaktbåtsmän och roddare vid yttre bevakningen).....	262	281	—	281
<i>Gränsbevakningen:</i>				
Gränsöfveruppsyningsman (motsvarar nuvarande gränsbevakningschef).....	1	—	1	1
Gränsuppsyningsmän (motsvara gränssergeanter)...	4	—	2	2
Gränsvakter (motsvara gränssidare).....	128	63	26	89

¹⁾ Häribland inberäknad en uppördskassör vid uppördskontoret i Stockholm samt sex bevakningskontrollörer vid tullbevakningsinspektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö.

²⁾ Häribland inberäknade två öfveruppsyningsmän, afsedde att vara befälhafvare å kustbevakningsångarne.

³⁾ Häribland inberäknade två uppsyningsmän, afsedde att vara anstälde å kustbevakningsångarne.

⁴⁾ Häribland inberäknade fyra vaktmästare, afsedde att vara anstälde å kustbevakningsångarne.

Beträffande komiténs förslag till aflöning för den ordinarie tullpersonalen hänvisas till komiténs förslag till aflöningsstat och i fråga om godtgörelse för den extra ordinarie personalens tjänstgöring till förslaget till aflöningsreglemente §§ 17—19.

Sammanställas tullverkets utgiftsstat, sådana de äro fastställda för år 1903 och sådana de blifvit af komitén föreslagna för år 1904, får en dylik öfversigt följande utseende:

	1903 års stat.	Komiténs förslag till stat.	Ökning.	Minskning.
Ordinarie aflöningsstaten	2,216,300	2,632,500	416,200	—
Extra "	217,600	—	—	217,600
Ålderstilläggsstaten.....	220,000	250,000	30,000	—
Öfvergångsaflöningsstaten.....	4,000	4,000	—	—
Indragningsstaten	7,300	5,680	—	1,620
Pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente.....	227,000	300,000	73,000	—
Pensionsstaterna för afidne tjänstemäns och betjentes efterlemnade enkor och barn.....	41,800	35,000	—	6,800
Omkostnadsstaten	265,600	452,820	187,220	—
Afkortningar, förslagsanslag.....	—	30,000	30,000	—
Summa kronor	3,199,600	3,710,000	736,420	226,020

Skilnaden mellan tillökningen	kr.	736,420: —
och minskningen	»	226,020: —
utgör	kr.	510,400: —
hvilket belopp, sammanlagdt med slutsumman af 1903 års stater	»	3,199,600: —
gifver staternas slutsumma enligt komiténs förslag	kr.	3,710,000: —

En jemförelse mellan sistnämnda belopp samt nuvarande årliga omkostnaderna för tullverket, utgörande enligt tullverkets hufvudbok för år 1901, med inberäknande dock af dyrtids-tillägg endast för lokalförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen ..... kr. 3,352,807: —

gifver till resultat, att komiténs förslag beräknas medföra en ökning af ..... » 357,193: —

hvilket belopp dock bör minskas med ..... » 30,000: —

utgörande i komiténs förslag till utgiftsstater upptaget anslag till afkortningar af tullmedel — en utgift, hvilken utan anslag hittills blifvit i räkenskapen afförd — i följd hvaraf ökningen af kostnaderna för tullverket skulle belöpa sig till ..... » 327,193: —

Slutsumman af tullverkets utgiftsstater, sådana de vid senaste allmänna omreglering fastställdes för år 1876, uppgick till 2,509,000 kronor. I förhållande till 1876 års utgiftsstater innebär sålunda komiténs förslag — anslaget till afkortningar frånräknadt — en ökning af 1,171,000 kronor.

Fäster man emellertid, såsom tillbörligt torde vara, afseende vid storleken af den uppbörd, som genom tullverket förmedlas, och ställer verkets omkostnader i förhållande till denna uppbörd, finner man:

att, under det uppbörden af tullmedel samt fyr- och båkmedel under *femårsperioden 1876—1880* uppgick till i medeltal 26,757,303 kronor om året, utgifterna för tullverket samtidigt belöpte sig till i medeltal 2,440,394 kronor årligen, hvilket utgör *9,12 procent af uppbörden*; samt

att i fråga om *år 1904*, då komiténs förslag till stat skulle träda i tillämpning, en dylik beräkning — utförd under antagande att nämnda år ej mindre uppbörden skulle komma att

uppgå till samma belopp, som i medeltal under de senaste fem åren influtit, eller 54,477,843 kronor, än äfven att tullverkets omkostnader komme att till beloppet sammanfalla med utgiftsstaternas slutsumma — gifver till resultat, att utgifterna skulle belöpa sig till *6,75 procent af uppbörden.*

Vid tillämpning af komiténs förslag till stater skulle sålunda omkostnadsprocenten komma att blifva betydligt lägre, än hvad förhållandet var under tiden närmast efter senaste omreglering af tullverkets stater.

En sammanställning af tullverkets utgiftsstaten för år 1876 med utgiftsstaterna enligt komiténs förslag utvisar, att de stater, i afseende å hvilka största olikheten råder, äro aflöningsstaten, pensionsstaten för afskedade tjänstemän och betjente samt omkostnadsstaten. Hvad den sistnämnda angår, är att märka, dels att derå nu uppförts åtskilliga anslag, hvilka sakna motsvarighet i förut gällande stater — i hvilket afseende särskildt må nämnas anslagen till tullbetjentes beklädning och beväring samt till yngre tulltjänstemäns utbildning i tulltjänsten — dels ock att vissa anslag under en följd af år varit upptagna till lägre belopp, än som motsvarat derå anvisade utgiftsbehof. Likaledes är med afseende å nyssnämnda pensionsstat förhållandet, att den nu föreslagna höjningen rätteligen bort, för att bringa anslagssumman till öfverensstämmelse med de verkliga utgifterna, vidtagas för längre tid sedan. Såsom i betänkandet framhållits, hafva nemligen, samtidigt dermed att anslaget för närvarande är upptaget till ett belopp af 227,000 kronor, utgifterna från samma anslag uppgått till i medeltal under de sista fem åren 300,000 kronor eller samma belopp, hvartill anslaget i komiténs förslag uppförts.

Beträffande aflöningsstaten torde böra uppmärksammas, bland annat, dels att sedan år 1876 åtskilliga nya tullförvaltningar tillkommit, dels ock att den relativt största höjningen

å ifrågavarande stat föränledes af den väsentliga förstärkning af gränsbevakningspersonalen, som under senare tider måst vidtagas, i följd hvaraf denna personals aflöning, som i 1876 års stat uppgick till endast 22,550 kronor, enligt komiténs förslag belöper sig till ej mindre än 127,400 kronor.

